

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618202163
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1618202163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou v právnej veci žalobcu: Obec Marianka, IČO: 00 304 930, so sídlom Školská 32, 900 33 Marianka, zastúpený V. proti žalovanému: ASPAG, s.r.o., so sídlom Tržničné námestie 4810, 945 01 Komárno, IČO: 47 408 375, zastúpený N., o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručенou súdu dňa 11.11.2009 sa žalobca domáhal voči žalovanému Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, určenia, že je vlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v obci O., katastrálne územie O., a to pozemku s parc. č. XXX/X zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, pozemkov s parc. č. XXX/XX a parc.

č. XXX/XX zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/2 na pozemku s parc. č. XXX/X, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/14 na pozemkoch s parc. č. XXX/X a s parc.

č. XXX/X zapísaných na liste vlastníctva č. XXX. Súčasne sa žalobca domáhal náhrady trov konania.

2. Žalobu v merite žalobcu skutkovo odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Československý štát, zastúpený Miestnym národným výborom O., ako kupujúci uzatvoril kúpne zmluvy na nehnuteľnosti, pozemky evidované na mape určeného operátu ako parcely registra E, nachádzajúce sa v okrese O., obci O. katastrálne územie O., a to:

- Kúpnu zmluvu zo dňa 04.03.1980 uzatvorenú s I., nar. XX.XX.XXXX, ako predávajúcim, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pôvodne zapísanej na meno predávajúceho v pozemkovej knihe kat. územia obce O. vo vložke číslo XXX ako pozemok s parc. č. XXX/X (les) vo výmere 1.687 m², v súčasnosti zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, druh pozemku orná pôda,

- Kúpnu zmluvu zo dňa 12.01.1981 uzatvorenú s O., ako predávajúcou, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pozemok s parc. č. XXX/XX (les) vo výmere 8.992 m², pôvodne zapísanej v pozemkovej knihe katastrálne územie Obce O., vo vložke č. XXX, v čase podania žaloby zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pod parc. č. XXX/XX. o výmere 6.826 m² a parc.

č. XXX/XX o výmere 2.166 m², druh pozemkov trvalé trávnaté porasty (celková výmera pôvodnej parcely č. XXX/XX zodpovedá súčtu výmer súčasne evidovaných parc.

č. XXX/XX a XXX/XX.),

- Kúpnu zmluvu zo dňa 16.06.1980 uzatvorenú s M. ako predávajúcim, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti pozemok s parc.

č. XXX/X. (roľa) vo veľkosti 1/2 o výmere 804 m² (celková výmera pozemku je 1.608 m²), pôvodne zapísaný v pozemkovej knihe katastrálne územie Obce O.

vo vložke č. XXX, v súčasnosti zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX druh pozemku orná pôda,

- Kúpnu zmluvu zo dňa 18.02.1981 uzatvorenú s I. ako predávajúcou, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti pozemkov s parc. č. XXX/X a s parc.č. XXX/X vo veľkosti 1/14-tiny, t.j. dokopy prislúchajúci podiel vo výmere 187 m², pôvodne zapísané v pozemkovej knihe katastrálne územie Obce O. vo vložke č. XXX, v súčasnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, druh pozemku orná pôda.

3. Žalobca vychádzal z § 490 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase podpisu kúpnych zmlúv, v zmysle ktorého veci, ktoré sú

v súkromnom vlastníctve, možno zmluvne prevádzať a dediť. Nezastavané stavebné pozemky smú občania prevádzať len na štát alebo na socialistickú organizáciu na to osobitným predpisom oprávnenú. Pokiaľ by nezastavané stavebné pozemky vzhľadom na svoje určenie a výmeru mohli byť predmetom práva osobného užívania, môžu ich občania darovať príbuzným v priamom rade a súrodencom. Pre zmluvu o prevode budovy, ktorá je v súkromnom vlastníctve, a pre zmluvu o prevode alebo nájme poľnohospodárskeho (lesného) pozemku je potrebný súhlas okresného národného výboru. Inak sa na zmluvné prevody vecí, ktoré sú predmetom súkromného vlastníctva, vzťahujú primerane ustanovenia § 134. Všetky vyššie uvedené kúpne zmluvy uzatvorené s Československým štátom, boli schválené Finančným odborom Okresného národného výboru N.. Vlastníkom prevádzaných pozemkov sa teda okamihom ich schválenia Finančným odborom Okresného národného výboru N. stal Československý štát zastúpený Miestnym národným výborom O.. Dňom 24.11.1990 ex lege prešlo vlastníctvo k dotknutým pozemkom nadobudnuté Československým štátom, ku ktorému patrilo právo hospodárenia Miestnemu národnému výboru O. na Obec O.. V zmysle § 36 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch „Národný výbor a organizácie založené, riadené alebo spravované národným výborom hospodárika s majetkom v socialistickom celospoločenskom vlastníctve, ktorý slúži na plnenie ich úloh, alebo s majetkom, ku ktorému majú právo hospodárenia.“ V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí „Do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnutelností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.“ Osobitným predpisom, na ktorý odkazuje cit. ustanovenie je zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, ktorý nadobudol účinnosť dňom volieb do orgánov samosprávy obcí roku 1990, ktoré sa uskutočnili v dňoch 23. a 24.11.1990. S poukazom na cit. zákonné ustanovenia, podľa žalobcu dňom 24.11.1990 ex lege prešlo vlastníctvo k dotknutému pozemku nadobudnuté Československým štátom,

ku ktorému patrilo právo hospodárenia Miestnemu národnému výboru O.

na žalobcu. Ako vlastníci predmetných pozemkov sú doposiaľ evidovaní pôvodní predávajúci, ktorí, ako vyplýva z predložených kúpnych zmlúv platne a účinne previedli vlastnícke právo k dotknutým pozemkom na Československý štát, pričom v zmysle zákona o majetku obcí tieto pozemky následne prešli do majetku žalobcu. Osoby, ktoré sú v súčasnosti v katastri nehnuteľností zapísané ako vlastníci predmetných pozemkov, sú v zmysle § 8 ods. 1 písm. c) zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom tzv. nezistenými vlastníckymi, t.j. sú známi, ale ich miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, alebo nie sú známi.

S pozemkami s nezistenými vlastníckymi podľa § 13 a § 16 uvedeného zákona nakladá Slovenský pozemkový fond. Za tohto právneho stavu nemôže žalobca uplatňovať

k predmetným pozemkom práva, ktoré by mu prislúchali ako vlastníckovi, a to najmä právo vec užívať, právo vecou disponovať ako aj právo na ochranu proti akémukoľvek neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva. Naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva žalobca videl v tom, že jeho vlastnícke právo k uvedeným pozemkom je právne možné vyznačiť v katastri nehnuteľností až na základe právoplatného určovacieho výroku súdu. Bez takéhoto určenia by sa vlastnícke právo žalobcu k pozemkom stalo neistým.

4. Návrhom doručeným súdu dňa 15.07.2011 žalobca požiadal o pripustenie vstupu žalovaného 2/ W., CSc. (právny predchodca žalovaného ASPAG s.r.o.) do konania na miesto žalovaného. Tento návrh žalobca odôvodnil tým, že v čase podania žaloby bola ako neznámy vlastníck pozemkov reg. „I.“ parc. č. XXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere 2166 m² a parc.č. XXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere 6826 m² evidovaná O. Po začatí konania došlo

k prechodu vlastníckeho práva k uvedeným pozemkom na dcéru M., nar. XX.XX.XXXX a následne na základe Osvedčenia o dedičstve XXD/XXX/XXXX, Dnot XX/XXXX, právoplatného 09.12.2010 na W.

Y., nar. XX.X.XXXX, bytom N. ktorý bol do katastra nehnuteľností zapísaný ako vlastník pozemkov záznamom R.. Uznesením zo dňa 13.09.2011, č.k. 4C 491/2009-72 súd jeho vstup na miesto žalovaného 2/ pripustil.

5. O žalobe rozhodol Okresný súd Malacky rozsudkom č.k. 4C/491/2009-113 zo dňa 11.04.2012 v spojení Uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/275/2012-152 zo dňa 19.12.2013 tak, že návrhu vo veci samej voči žalovanému 1/ vyhovel a návrh v časti smerujúcej voči žalovanému 2/ vylúčil na samostatné konanie zmysle ustanovenia § 112 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“). Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výrokoch I., II., III., IV. a VI., teda aj vo výroku týkajúceho sa nároku voči žalovanému 2/ dňa 02.06.2012. Vo výroku V. o náhrade trov konania č. k. 4C/491/2009 rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.05.2013.

6. Predmetom konania sp.zn. 4C/93/2012 bez meritórneho rozhodnutia ostal nárok žalobcu na určenie vlastníckeho práva k pozemkom parc. č. XXX/XX a parc. č. XXX/XX, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX pre okres O., obec O., katastrálne územie O., pričom vlastnícke právo svojho právneho predchodcu (Československý štát zastúpený Miestnym národným výborom O.) žalobca odvodzoval z Kúpnej zmluvy zo dňa 12.01.1981 uzatvorenej s O. ako predávajúcou, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti pôvodne zapísaný v pozemkovej knihe pre k.ú. O., vo vložke č. XXX ako pozemok parc. č. XXX/XX (les) vo výmere 8.992 m².

7. Právny predchodca žalovaného W.. sa vo veci vyjadril podaním doručeným súdu 12.03.2014 (č.l. 28 spisu), v ktorom uvádza, že dňa 29.11.2010 sa stal starostom obce O. zvolený advokát JX.. Podľa Zápisnice zo 6. rokovania obecného zastupiteľstva v O., konaného dňa 28.03.2012 prejednálo obecné zastupiteľstvo pod bodom 3. programu rokovania „Návrh na schválenie programu zasadnutia, alebo jeho zmeny“ doplnený návrh poslanca Z. - Sťahnutie žaloby obce O. na občana M. vo veci vlastníckeho práva k pozemkom v k.ú. O. - Nové roľa, ktorý bol zaradený do bodu č. 12 „Rôzne“. Uznesením č. XXXX/X-XX z rokovania Obecného zastupiteľstva v O. zo dňa 28.03.2012 k bodu č. 12 programu „Obecné zastupiteľstvo v O. iada starostu obce o sťahnutie žaloby obce O., IČO: XXXXXXXX na občana M. vo veci určenia vlastníckeho práva k pozemkom v katastri obce O. - Nová roľa“. Starosta obce uznesenie vlastného obecného zastupiteľstva nevykonal. Za týchto okolností považuje žalovaný za potrebné, aby sa súd v prvom rade vyporiadal s otázkou trvania procesnej legitímácie právneho zástupcu žalobcu a aktívnej legitímácie žalobcu v spore. Žalovaný poukazuje na negáciu uznesenia obecného zastupiteľstva o späťvzati návrhu, ktoré žalobca odignoroval a zapríčinil tak zbytočné pokračovanie v spore.

8. Návrhom doručeným súdu dňa 06.06.2014 žalobca požiadal o pripustenie vstupu spoločnosti ASPAG, s.r.o., so sídlom Tržničné námestie 4810, 945 01 Komárno, IČO: 47 408 375, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Nitra odd. Sro, vl.č. 35835/N, do konania namiesto žalovaného W.. Návrh odôvodnil tým, že v mesiaci máj 2014 prišlo k prevodu nehnuteľností pozemkov s parc. č. XXX/XX. a parc. č. XXX/XX zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX pre okres O., obec O., Katastrálne územie O. na spoločnosť ASPAG, s.r.o. K návrhu predložil informatívny výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. O.. Uznesením zo dňa 16.06.2014, č.k. 4C/93/2012-71 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalovaný W. a na jeho miesto vstúpil ako žalovaný ASPAG, s.r.o., so sídlom Tržničné námestie 4810, 945 01 Komárno, IČO : 47 408 375.

9. Vo veci samej Okresný súd Malacky rozhodol rozsudkom zo dňa 13.08.2014, č.k. 4C/93/2012 - 120, ktorým určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. O., vedeného Okresným úradom O., katastrálnym odborom ako parcela registra „E“ č. XXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere 2166 m² a parcela registra „E“ č. XXX/XX., trvalé trávne porasty o výmere 6826 m².

10. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave Uznesením č.k. 8Co/816/2014-224 zo dňa 09.06.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že v prejednávanej veci súd prvého stupňa uznesením zo dňa 16.06.2014 č.k. 4C/93/2012-71 pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalovaný doc. A. a na jeho miesto nastúpila spoločnosť ASPAG, s.r.o., IČO: 47 408 375. Na základe pokynu zákonnej sudkyne zo dňa 16.06.2014

(č.l. 72) sa spolu s predmetným uznesením mal účastníkom konania doručovať i návrh na začatie konania, poučenie, predvolanie na pojednávanie a návrh na pripustenie zmeny účastníka. Uznesenie malo byť žalovanému podľa doručky doručené dňa 20.06.2014. Žalovaný podaním zo dňa 09.07.2014, doručeným dňa 11.07.2014, ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 14.07.2014 a zároveň požiadal o vytýčenie nového termínu pojednávania dôvodiac, že mu nebolo doručené rozhodnutie súdu o návrhu na pripustenie zmeny účastníka na strane žalovaného.

V danom prípade platí vyvrátiteľná domnienka, že údaje na doručke zodpovedajú skutočnému stavu. Na doručke od žalovaného je obsah zásielky identifikovaný okrem iného ako „4C/93/2012 uznesenie-71“. Otvorením doporučenej zásielky zo súdu žalovaný konal s vedomím, že ak absentuje jej obsah, tak je na ňom dôkazné bremeno preukázať opak, a preto oznámil túto skutočnosť súdu, ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a zároveň požiadal o vytýčenie nového termínu pojednávania. Vzhľadom na uvedené odvolací súdu dospel k záveru, že žalovaný hneď po prevzatí zásielky dňa 20.06.2014 namietal skutočnosť, že mu nebolo doručené uznesenie zo dňa 16.06.2014 č.k. 4C/93/2012-71, bolo povinnosťou súdu uvedenú skutočnosť riadne preskúmať a prípadne predmetné uznesenie preukázateľne a nesporne doručiť. Pokiaľ za tohto stavu súd prvého stupňa; keď neboli odstránené pochybnosti ohľadne doručenia uznesenia zo dňa 16.06.2014 č.k. 4C/93/2012-71; rozhodol na pojednávaní dňa 13.08.2014, zaťažil svoje konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

11. Nad rámec uvedeného považoval odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že v súlade s § 2 zákona o majetku obcí do vlastníctva obcí prešli s účinnosťou od 1. mája 1991 z majetku Slovenskej republiky tieto veci: 1. nehnuteľné veci, ku ktorým mali právo hospodárenia určené národné výbory, štátne podniky, rozpočtové, príspevkové organizácie a drobné prevádzkarne národných výborov: pozemky, vrátane stavebných pozemkov, stavby (pokiaľ k nim mali právo hospodárenia určené subjekty a ich zakladateľská alebo zriaďovateľská funkcia prešla na obec); 2. hnutelné veci, ku ktorým mali právo hospodárenia určené národné výbory, štátne podniky, rozpočtové, príspevkové a iné organizácie (inventár národných výborov, stroje, zariadenia). Zákon o majetku obcí v ustanovení § 2 ods. 1 vo vzťahu k prechodu pozemku nerozlišuje kultúru pozemku, či ide o poľnohospodársku alebo nepoľnohospodársku pôdu. V ustanovení § 2 sú taxatívne vymenované tieto podmienky prechodu: a) vlastníctvo Slovenskej republiky, b) právo hospodárenia národného výboru bez rozlíšenia stupňa národného výboru ku dňu účinnosti zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, t. j. ku dňu účinnosti volieb do orgánov samosprávy obcí. Nevyhnutným predpokladom prechodu vlastníctva poľnohospodárskych nehnuteľností zo štátu na obec v zmysle citovaného zákona o majetku obcí je existencia práva hospodárenia a teda trvalej správy; nie iba dočasnej správy; ktorá patrila príslušnému národnému výboru. Právo hospodárenia s národným majetkom ku dňu 24.11.1990 upravoval Hospodársky zákonník (zákon č.109/1964 Zb.) a vykonávací vyhláška č. 119/1988 Zb. o hospodárení s národným majetkom.

V § 4 tejto vyhlášky bolo stanovené, že právo hospodárenia patrí tej organizácii, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok slúži, pokiaľ nie je touto vyhláškou alebo osobitným predpisom ustanovené inak. Národným výborom mohlo patriť právo hospodárenia len v prípadoch uvedených v § 8 ods. 2 a v § 10 ods. 1 cit. vyhlášky, pričom o tejto skutočnosti neboli predložené žiadne dôkazy. Ak teda nebolo možné preukázať právo hospodárenia k 24.11.1990, teda, že ho vykonávala štátna organizácia, ktorej predmetom činnosti bola poľnohospodárska výroba, potom platí, že pozemky dočasne spravoval okresný národný výbor. Dočasná správa však nezakladá prechod pozemku z vlastníctva štátu do vlastníctva obce, keď majetok v dočasnej správe bývalých okresných národných výborov nemožno zamieňať s právom hospodárenia (resp. pred rokom 1988 správou národného majetku). Keď súd prvého stupňa neskúmal, či sa predmetné nehnuteľnosti nachádzali v trvalej alebo dočasnej správe príslušného národného výboru, resp. či predmetný nehnuteľný majetok prešiel do trvalej správy konkrétneho národného výboru t.j. či boli splnené všetky predpoklady na prechod vlastníctva štátu na obec; záver súdu prvého stupňa, že vlastnícke právo Československého štátu k predmetným parcelám prešlo účinnosťou zákona o majetku obcí na žalobcu, je predčasný, keď nie je možné jednoznačne konštatovať, že žalobca mal ku dňu účinnosti zákona o majetku obcí právo hospodárenia k predmetným nehnuteľnostiam, a teda, že mohlo na neho v zmysle § 2 citovaného zákona prejsť vlastnícke právo k týmto nehnuteľnostiam.

12. Podľa § 391 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“),

ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

13. Súd prvej inštancie sa oboznámil s obsahom Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/816/2014-224 zo dňa 09.06.2015, ako aj obsahom spisu obsahom pripojeného spisu č.k. 4C/491/2009 a už vykonaným dokazovaním v konaní pred vydaním rozhodnutia odvolacieho súdu, v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu opätovne doručil žalovanému uznesenie č.k. 4C/93/2012-71 zo dňa 16.06.2014.

14. Žalobca podaním zo dňa 22.01.2016, doručeným súdu 25.01.2016 žiadal pripustiť zmenu žaloby z dôvodu zmeny zápisu nehnuteľností v evidencii nehnuteľností vedenej Okresným úradom O., odborom katastrálnym s poukazom na zápis geometrického plánu č. XX/XXXX, keď z pôvodnej parcely registra „E“ č. XXX/XX . - trvalé trávne porasty o výmere 2166 m2 bola odčlenená parcela registra „C“ č. XXX/XXX. - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 15 m2 a pôvodnej parcely registra „E“ č. XXX/XX. - trvalé trávne porasty o výmere 6496 m2 bola odčlenená parcela registra „C“ č. XXX/XXX. - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 330 m2, všetky zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. O.. Súd uznesením č.k. 4C/93/2012-259 zo dňa 23.02.2016 pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca žiada, aby súd učil, že Obec O. je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. O., vedeného Okresným úradom O., katastrálnym odborom ako parcela registra „E“ č. XXX/XX - trvalé trávne porasty o výmere 2151 m2, parcela registra „I.“ č. XXX/XX - trvalé trávne porasty o výmere 6496 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 330 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 15 m2.

15. Žalobca na pojednávaní dňa 15.08.2016 uviedol, že dáva súdu do pozornosti ďalšiu skutkovú okolnosť, a to že v dobrej viere užíval ako vlastník nehnuteľnosti od 80. rokov, pričom od 90. rokov bolo možné započítať držbu právneho predchodcu, preto sa stal vlastníkom nehnuteľností vydržaním. Na výzvu súdu žalobca uviedol, a to aj písomne dňa 12.09.2016, že nemení podanú žalobu v časti skutkových tvrdení o nadobudnutí nehnuteľností, a to vydržaním. Nakoľko žalobca takéto skutkové tvrdenia od ktorých odvodzoval vlastnícke právo - tvrdenia o vydržaní nehnuteľností, neuviedol v žalobe a ani neskôr, po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z. uviedol, že nemení žalobu v časti skutkových tvrdení, súd prvej inštancie sa preto takýmito novými skutkovými tvrdeniami pri rozhodovaní nezaoberal.

16. Súd prvej inštancie rozhodol v merite rozsudkom zo dňa 4C/93/2012-353 zo dňa 26.09.2017, ktorým žalobcu zamietol, z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny úkon, od ktorého odvodzoval žalobca vlastnícke právo jeho právneho predchodcu, s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka posúdil ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca odvodzuje vlastnícke právo od právnej skutočnosti ustanovenej zákonom, ktorou bol prechod vlastníctva k dotknutému pozemku nadobudnutého Československým štátom, ku ktorému patrilo právo hospodárenia Miestnemu národnému výboru O. na žalobcu nadobudnutím účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obci (§ 2 ods. 1), pričom Československý štát nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy z 21.01.1981 uzatvorenej s právnou predchodkyňou žalovaného O., predmetom ktorej mal byť prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vedenej v pôvodnej PKV č. XXX ako parc.č. XXX/XX, les vo výmere 8992 m2. Súd dospel k záveru, že Kúpna zmluva zo dňa 21.01.1981 trpí vadou vôle konajúcej osoby, keď predávajúci nemal vôľu vlastníctvo previesť, ale právny úkon uskutočnil pod tlakom bezprávnej vyhrážky, ktorá s ohľadom na okolnosti vyvolané kupujúcim (faktické zabratie nehnuteľnosti niekoľko rokov pred uzatvorením zmluvy, jej oplotenie, stavebná činnosť bez súhlasu vlastníka nehnuteľnosti, písomnosti doručované právnej predchodkyňi žalovaného s obsahom hrozby vyvlastnenia) bola objektívne spôsobilá vyvolať dôvodnú obavu z vyvlastnenia nehnuteľnosti, alebo jej faktického zabratia bez majetkoprávneho vysporiadania. Nakoľko nehnuteľnosť nenadobudol Československý štát na základe platného právneho úkonu, nemohol sa stať jej vlastníkom, nemohol potom k nemu nadobudnúť právo hospodárenia národný výbor, na území ktorého sa nachádzala (Miestny národný výbor v O.), a teda nemohol podľa § 2 ods.1 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, prejsť do vlastníctva žalobcu. Ďalej mal za preukázané, že predmetom prevodu vlastníctva podľa čl. 1 zmluvy bol les (ako to vyplýva z Kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981, ako aj z doložky o schválení zmluvy udelením súhlasu okresného

národného výboru s poukazom § 490 ods. 1 Občianskeho zákonníka dňa 11.02.1981, ako aj z výpisu z pozemnoknižnej vložky č. XXX na č.l. 306-308 spisu). Lesný fond, ktorý je v štátnom socialistickom vlastníctve spravujú štátne organizácie lesného hospodárstva, riadené ústredným orgánom štátnej správy lesného hospodárstva. V pochybnostiach, či ide o pozemok patriaci do lesného pôdneho fondu, rozhoduje orgán štátnej správy lesného hospodárstva. Žalobca nepreukázal, kedy a akým spôsobom prišlo k vyňatiu prevádzaného pozemku z lesného fondu. Ustanovenie § 490 ods.1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy výslovne pre zmluvu o prevode alebo nájme poľnohospodárskeho (lesného) pozemku vyžaduje súhlas okresného národného výboru. V prípade sporu potom pri absencii rozhodnutia orgánu štátnej správy lesného hospodárstva platí, že národný majetok, u ktorého pri jeho nadobudnutí štátom nie je z právneho úkonu alebo úradného rozhodnutia zrejmé, ktorá štátna organizácia ho má spravovať, je v dočasnej správe príslušného okresného národného výboru (§ 65 ods. 3 Hospodárskeho zákonníka). Teda ani v prípade, že by súd dospel k záveru o platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981 by nebolo možné na základe produkovaných dôkazov dospieť k záveru, že k prevádzanej nehnuteľnosti mal právo hospodárenia Miestny národný výbor v O.. V prípade práva hospodárenia s poľnohospodárskou pôdou sa táto prevedie vždy na okresný národný výbor, preto ak právo hospodárenia nevykonávala žiadna štátna organizácia poverená úlohami, na plnenie ktorých národný majetok slúži (teda organizácia poverená poľnohospodárskou výrobou), podľa § 59 ods. 3 Hospodárskeho zákonníka by patrila dočasná správa okresnému národnému výboru. Dočasná správa vylučuje prechod majetku do vlastníctva obce (tento záver vyplýva z jednotnej rozhodovacej činnosti súdov a ustálenej judikatúry, napr. sp. zn. 4Cdo/46/01, sp. zn. 2Cdo/115/02, sp. zn. M Cdo/55/01, sp. zn. M Cdo/56/01, sp. zn. 2Cdo/48/05).

17. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave Rozsudkom č.k. 8Co/146/2017-432 zo dňa 26.09.2017 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie vykonal všetko dokazovanie potrebné na zistenie žalobcom tvrdených rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, vychádzal zo správnych skutkových záverov, na ktorých základe následne vyvodil aj správny právny záver, že vzhľadom na absenciu platného nadobúdacieho titulu spôsobenú absolútnou neplatnosťou kúpnej zmluvy uzavretej dňa 21.01.1981 medzi predávajúcou O. a kupujúcim Československým štátom, vyvolanou nedostatkom vo vôli predávajúcej; konajúcej z donútenia vyvolaného bezprávnou vyhrážkou; sa Československý štát, a preto ani žalobca (ktorý je v tomto smere jeho právnym nástupcom) nestali vlastníkom sporných nehnuteľností. Odvolací súd tiež uviedol, že žalobca nedôvodne v podanom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie porušil jeho procesné práva tým, že sa vôbec nezaoberal jeho tvrdením, že predmetné nehnuteľnosti vydržal, keď ich vzhľadom na všetky relevantné okolnosti v dobrej viere užíval ako vlastník po dobu dlhšiu ako 10 rokov. Žalobca totiž; po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku; na výzvu súdu prvej inštancie s ohľadom na § 181 ods. 4 CSP, uskutočnenú na pojednávaní dňa 15.08.2016 (č.l. 339 spisu) výslovne v písomnom podaní zo dňa 12.09.2016 (č.l. 345 spisu) uviedol, že podanú žalobu v časti skutkových tvrdení týkajúcich sa vydržania nemení, a preto prvoinštančný súd nebol oprávnený (a teda ani povinný) týmito jeho tvrdeniami sa zaoberať, teda ani ich zohľadniť pri rozhodovaní.

18. Rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 4C/93/2012-353 zo dňa 26.09.2017 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/146/2017-432 zo dňa 26.09.2017 nadobudol právoplatnosť 13.10.2017. Uznesením č.k. 4C/93/2012-451 zo dňa 06.11.2017 súd prvej inštancie rozhodol o výške trov konania.

19. Proti Rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/146/2017-432 zo dňa 26.09.2017 žalobca dňa 20.10.2017 dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, nakoľko súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podané dovolanie odôvodnil tým, že sa v konaní domáhal určenia vlastníckeho práva z titulu kúpnej zmluvy a zároveň poukazoval na to, že pozemky na základe tejto kúpnej zmluvy niekoľko desaťročí užíval on a jeho právny predchodca (ČSSR). Odvolací súd potvrdil zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie konštatujúc neplatnosť kúpnej zmluvy, a to bez právneho vyhodnotenia, či za identických skutkových tvrdení žalobcu neboli naplnené zákonné

podmienky vydržania. Odvolací súd v napadnutom rozhodnutí uvádza, že súdu prvej inštancie postupoval správne, keď sa nezaoberal otázkou, či u žalobcu neboli splnené zákonom stanovené predpoklady vydržania predmetných nehnuteľností, keďže žalobca žalobu v časti skutkových tvrdení nezmenil. Uvedený postup odvolacieho súdu je procesne nesprávny. Žalobca žiadne skutkové tvrdenia počas konania nemenil, žiadal súd o posúdenie splnenia podmienok vydržania na rovnakom skutkovom základe. Právne posúdenie veci prináleží vždy súdu, pričom odkazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/196/2009. Odvolací súd zasiahol do práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, keď sa v konaní odmietol zaoberať právnou otázkou, či nedošlo na podklade žalobcom prezentovaných skutkových tvrdení k naplneniu predpokladov na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Žalobca od počiatku konania uvádzal identické skutkové tvrdenia, ktoré odvolací súd vyhodnotil tak, že tieto skutkové tvrdenia nemajú za následok vznik vlastníckeho práva k pozemkom z titulu kúpnej zmluvy, avšak nevyhodnotil, či k vzniku vlastníckeho práva nedošlo na základe zákona t.j. vydržaním. Akceptáciou uvedeného procesného postupu vznikla situácia, kedy právoplatné rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva k pozemkom je považované za res iudicata, a to napriek tomu, že súd sa vôbec nezaoberal otázkou, či nedošlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva z titulu vydržania. Žalobcovi tak bolo definitívne znemožnené domáhať sa určenia vlastníckeho práva k pozemkom z titulu vydržania.

20. O podanom dovolaní žalobcu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky Uznesením č.k. 6Cdo/49/2018 zo dňa 21.06.2018, ktorým rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/146/2017 z 26.09.2017, ako aj rozsudok Okresného súdu Malacky č. k. 4C/93/2012-353 z 09.11.2016 a uznesenie Okresného súdu Malacky č. k. 4C/93/2012-451 zo 06.11.2017 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Malacky na ďalšie konanie.

V preskúmvanej veci došlo podľa názoru dovolacieho súdu postupom odvolacieho súdu k naplneniu vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, táto vada spočíva v čiastočne nedostatočnom odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu, resp.

v nevyvodení príslušného procesného dôsledku s rovnakou vadou postihnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu, keď absentuje vysporiadanie sa s podstatnou okolnosťou, ktorá mohla mať rozhodujúci význam pre spravodlivé rozhodnutie sporu,

a to posúdenie uplatneného nároku na určenie vlastníckeho práva žalobcu aj z hľadiska prípadného splnenia podmienok pre nadobudnutie vlastníctva vydržaním. Aj keď žalobca napriek výzve prvoinštančného súdu žalobu v časti skutkových tvrdení nezmenil, táto okolnosť nezbavila súdy povinnosti posúdiť uplatnený nárok vo väzbe na zistený skutkový stav aj z právneho dôvodu, ktorého sa žalobca začal dovolávať

v priebehu konania. Ako uviedol Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 196/2009 občianske súdne konanie (teraz civilné sporové konanie) je ovládané zásadou iura novit curia (súd pozná právo), čo znamená, že strany nie sú povinné uplatnený nárok

aj právne kvalifikovať, no súd je povinný skúmať, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z nej bolo možné vyvodiť povinnosť plnenia, prípadne určiť, či tu požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Ide totiž o podstatnú okolnosť, ktorá môže mať rozhodujúci význam pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. Keďže v preskúmvanej veci súdy v základnom konaní nezaujali žiadne stanovisko k prípadnému splneniu podmienok pre vydržanie vlastníckeho práva, je odôvodnenie ich rozsudkov nedostatočné pre nepresvedčivosť,

a teda odporujúce ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP, čím postupom tak prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu bolo porušené jej základné právo na spravodlivý proces vyplývajúce z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čo zakladá vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Vzhľadom na to dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok prvoinštančného súdu zrušil (§ 449 ods. 1, ods. 2 CSP) a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie (§ 449, 450 CSP), zároveň zrušil aj súvisiace rozhodnutie prvoinštančného súdu o trovách konania (§ 439 písm. a/ CSP). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

21. Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

22. Súd sa oboznámil s Uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 6Cdo/49/2018 zo dňa 21.06.2018, v prejednávanej veci podľa § 177 ods. 1 CSP nariadil vo veci pojednávanie na deň 17.09.2018, na ktoré predvolal strany.

23. Na pojednávaní dňa 17.09.2018 žalobca predložil súdu zmenu žaloby tak, že žiadal, aby súd učil, že „ Obec O. je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. O., vedeného Okresným úradom O., katastrálnym odborom ako parcela registra „C“ č. XXX/XXX. - ostatné plochy o výmere 56 m2, parcela registra „C“

č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 6 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 236 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere 1375 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX- ostatné plochy o výmere 59 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 223 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 188 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 2928 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 781 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 2390 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 330 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 15 m2. Žalovaný

je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania a na účet právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia, všetko vo výške, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku“; a to z dôvodu zmeny zápisu nehnuteľností v katastri nehnuteľností na základe geometrického plánu

č. XX/XXXX a č. XX/XXXX.. Súd zmenu žaloby na pojednávaní dňa 17.09.2018 pripustil, nakoľko výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe a na konanie o zmenenej žalobe nie je vecne alebo kauzálné príslušný iný súd.

24. Z vykonaného dokazovania v konaní vyplýva tento skutkový a právny stav :

25. Z Kúpnej zmluvy zo dňa 12.01.1981 uzatvorenej medzi O., bytom A. ako predávajúcou a Československým štátom vyplýva, že O. ako predávajúca previedla na Československý štát zastúpený Okresným národným výborom N., zastúpeným Miestnym národným výborom O. vlastnícke právo k nehnuteľnostiam pôvodne zapísaný

v pozemkovej knihe katastrálneho územia obce O., vo vložke č. XXX ako pozemok s parc. č. XXX/XX (les) vo výmere 8.992 m2 za kúpnu cenu 0,40 Kčs na m2, spolu 3.597 Kčs.

26. Z overovacej doložky, ktorou je opatrená Kúpna zmluva zo dňa 12.01.1981 súd zistil, že právna predchodkyňa žalovaného zmluvu vlastnoručne podpísala pred Národným výborom v A. dňa 21.01.1981 pod overovacím číslom podpisu XX/XX (č.l. 16 spisu 4C/491/2009).

27. Z písomnosti predsedu Miestneho národného výboru v O.. XX/XXXX . zo dňa 05.02.1981 adresovanej Okresnému národnému výboru N., majetkoprávne oddelenie vyplýva, že Miestny národný výbor v O. požiadal Okresný národný výbor N. o schválenie Kúpnopredajnej zmluvy na pozemok vykupovaný pre verejno-prospešné účely (vybudovanie ihriska TJ) parc.

č. XXX/XX, ktorého vlastníčkou je C., k písomnosti boli priložené

4 exempláre zmluvy, výpis z PKV č. XXX. Žiadosť bola doručená ONV N. dňa 06.02.1981 (č.l. 237 spisu).

28. Z doložky kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981 vyplýva, že táto bola schválená dňa 11.02.1981 finančným odborom Okresného národného výboru N. (č.l. 17 spisu 4C/491/2009).

29. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. O. zo dňa 03.11.2009 (č.l. 37 spisu 4C/93/2012), súd zistil, že zapísaným vlastníkom nehnuteľností na liste vlastníctva bola O., v správe Slovenského pozemkového fondu. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. O. zo dňa 29.06.2011 (č.l. 69 spisu 4C/93/2012) a zo dňa 04.06.2014 (č.l. 70) súd zistil, že ako vlastník nehnuteľností na LV č. XXXX na základe Osvedčenia o dedičstve 3XD XXX/XXXX, Dnot XX/XXXX právoplatného dňa 09.12.2010 bol záznamom pod č.k. R. zapísaný W.. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. O. zo dňa 04.06.2014 (č.l. 70) súd zistil, že zapísaným vlastníkom nehnuteľností na liste vlastníctva bol žalovaný, ktorý ich nadobudol Kúpnou zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod č. S., rozhodnutie o vklade vlastníckeho práva nadobudlo právoplatnosť 07.05.2014. V čase rozhodovania súdu sú nehnuteľnosti, ktorých vlastníctva sa domáha žalobca, zapísané na LV č. XXXX k.ú. O., vedeného Okresným úradom O., katastrálnym odborom ako parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 56 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy

o výmere 6 m2, parcela registra „C“ č. XXX/Q. - ostatné plochy o výmere 236 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XX - ostatné plochy o výmere 1375 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX- ostatné plochy o výmere

59 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 223 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 188 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 2928 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 781 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - ostatné plochy o výmere 2390 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 330 m2, parcela registra „C“ č. XXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 15 m2, čo vyplýva z verejne dostupných údajov portálu katastra nehnuteľností (www.katasterportal.sk).

30. Zo znaleckého posudku L. súdneho znalca z odboru geodézie a kartografie zo dňa 20.07.1990 na zameranie stavu užívania areálu športového ihriska /parc.č. XXX/X a XXX/XX/ a vypracovania návrhu na majetkoprávne usporiadanie vypracovaného na základe objednávky Miestneho národného výboru O. vyplýva, že o.i. podkladom pre vypracovanie posudku mali byť uzatvorené kúpne zmluvy s vlastníkmi pozemkov na parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX/XX, pričom zmluvy sú dodnes platné. Znalec zistil, že oplotenie areálu nie je totožné s obvodom pôvodných parciel. (č.l. 38-47 spisu 4C/491/2009).

31. Z Výpisu z Uznesenia rady Miestneho národného výboru v O.. 2-F. zo dňa 24.01.1972 vyplýva, že rada MNV v O. prerokovala správu o zabezpečení výkupu pozemkov od občanov pre účely oplotenia a vybudovania obliekarní a doposiaľ užínom ihrisku, s výkupom pôdy súhlasí a ukladá predsedovi MNV a pracovníčke p. O. spracovať presný zoznam parciel občanov, ktorým bola odobraná pôda na futbalové ihrisko a zabezpečiť administratívne záležitosti súvisiace s prevedením výkupu, spracovať žiadosť na ONV za účelom zabezpečenia finančných prostriedkov na výkup a odovzdať túto do užívania TJ W. a spoločenským a dobrovoľným organizáciám (č.l. 235 spisu).

32. Z písomnosti Výboru ľudovej kontroly O., žiadosť o povolenie oplotenia pozemku, zo dňa 05.07.1976 č. St. XXX/XXXX adresovanej Odboru výstavby a ÚP, ONV N. ktorej prílohou bol prípis MVN v O. č. XXX/XX zo dňa 16.06.1976 týkajúci sa žiadosti o povolenie oplotenia pozemku a výstavby chaty, vyplýva zistenie výboru, že MNV v O. zrejme bez vysporiadania s vlastníkom pozemku prišiel k výstavbe sociálneho zariadenia v akcii „Z“ a teda sám porušil predpisy o stavebnom konaní. Z listiny vyplýva, že šetrením odboru výstavby bolo zistené, že pozemok bol dlhé roky v užívaní JRD (č.l. 329 spisu).

33. Z listu Miestneho národného výboru v O., okres N. zo dňa 18.02.1977 „Výkup pozemkov v extraviláne obce pre verejnoprospešné účely - oznámenie“, adresovaného O. vyplýva, že Miestny národný výbor v O. zaslal právnej predchodkyne žalovaného žiadosť o dobrovoľný odpredaj nehnuteľnosti parcelné č. XXX/XX v hodne „Nové role“ za úhradu 3.597 Kčs/0,40 Kčs za 1 m2/, v zmysle vyhlášky č. 85/1976 Zb. par. 56, ods. 2. V závere písomnosti je uvedené upozornenie, že v prípade, ak na výzvu adresát neodpovie do 15 dní odo dňa doručenia oznámenia, bude nečinnosť považovaná za nesúhlas s dobrovoľným odpredajom (č.l. 204 spisu).

34. Z písomnosti Okresného národného výboru N. odbor výstavby a ÚP: O. - žiadosť o povolenie oplotenia pozemku, zo dňa 19.04.1977 vyplýva, že odbor obdržal prípis MNV v O. zo dňa 16.06.1976 týkajúci sa žiadosti právnej predchodkyne žalovaného o povolenie oplotenia a vybudovanie chaty, šetrením sťažnosti bolo zistené, že MNV porušil ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb. nakoľko započal stavbu bez stavebného povolenia a majetkoprávneho vypořádania pozemku (č.l. 330 spisu).

35. Zo záznamu spísaného na Miestnom národnom výbore v O. dňa 21.11.1977 zo šetrenia sťažnosti O. vo veci usporiadania a preplatenia pozemku zabratého na výstavbu ihriska vyplýva, že právna predchodkyňa žalovaného podala sťažnosť na Výbor ľudovej kontroly Okresného národného výboru N., že v k.ú. obce O. jej bola zabratá parcela č. XXX/XX. na výstavbu miestneho ihriska, parcela bola oplotená bez jej súhlasu, nebola majetkoprávne vysporiadaná a nebola jej vyplatená finančná úhrada za zabraný pozemok. Šetrením bolo zistené, že pozemky boli v užívaní JRD. Sťažovateľka si vyhradila prípisom poskytnutie náhradného pozemku na výstavbu chaty alebo zriadenie záhradky. V zázname je uvedené, že sa jedná o poľnohospodársku ornú pôdu, pričom pozemok bol dlhoročne v užívaní JRD (č.l. 336-337 spisu).

36. Z listu Miestneho národného výboru v O., okres N. zo dňa 12.01.1981, adresovaného O. vyplýva, že Miestny národný výbor v O. zaslal právnej predchodkyňi žalovaného „na podpis vyhotovenú „KÚPNO-PREDAJNÚ ZMLUVU“ v 5-tich exemplároch/ na pozemok, ktorý sa vykupuje pre verejno-prospešné účely /vybudovanie sociálneho zariadenia na futbalovom ihrisku/ v kat. obce O., parcelné č. XXX/XX. Zároveň v písomnosti uvádza, že nemôže vyhovieť požiadavke právnej predchodkyňi žalovaného ako ju uplatňovala „ÚRADNÝM ZÁZNAMOM“ zo dňa 22.02.1980 spísanom na MNV v O., nakoľko nedisponuje žiadnymi pozemkami pre zriadenie záhradok a výstavbu chat. Ďalej v písomnosti uvádza, že vykupovaný pozemok právna predchodkyňa žalovaného v roku 1959 /0,90 ha/ odovzdala do JRD O., o čom sa v dokumentácii nachádza podpísaná prihláška do JRD. V závere písomnosti je uvedené upozornenie, že v prípade, ak priloženú zmluvu Miestny národný výbor neobdrží podpísanú do 8 dní /5 exemp./, podpis musí byť overený matrikárom MsNV v A., bude nútený pristúpiť k vyvlastneniu pozemku (č.l. 203 spisu).

37. Zo Žiadosti Miestneho národného výboru v O. o poukázanie úhrad za odkúpené pozemky v extraviláne pre verejnoprospešné účely /pre ihrisko TJ W./ zo dňa 27.08.1980 vyplýva, že Miestny národný výbor v O. požiadal Okresný národný výbor N. finančný odbor, o preplatenie finančných prostriedkov za vykúpené pozemky pre Čsl. štát v správe MNV, a to Z. na parc.č. XXX/X v.o výmere 1687 m², V. za parc.č. XXX/X v polovici vo výmere 730 m² a M. za parc.č. XXX/X v polovici vo výmere 804 m². V písomnosti nie je uvedená žiadosť o preplatenie výkupu právnej predchodkyne žalovaného O. (č.l. 236 spisu).

38. Z čestného vyhlásenia C. zo dňa 01.12.2004 vyplýva, že má vedomosť o tom, že právna predchodkyňa žalovaného O. predala pozemok parc.č. XXX/XX. (les) zapísaný v PKV č. XXX, k.ú. O., nedobrovoľne, v tiesni vyvolanej nátlakom pracovníkov Miestneho národného výboru v O., ktorí jej pre prípad, že dotknutý pozemok neodpredá, hrozili vyvlastnením (č.l. 206 spisu).

39. Z čestného vyhlásenia V. zo dňa 01.12.2004 vyplýva, že má vedomosť o tom, že právna predchodkyňa žalovaného O. predala pozemok parc.č. XXX/XX (les) zapísaný v PKV č. XXX, k.ú. O., nedobrovoľne, v tiesni vyvolanej nátlakom pracovníkov Miestneho národného výboru v O., ktorí jej pre prípad, že dotknutý pozemok neodpredá, hrozili vyvlastnením (č.l. 207 spisu).

40. Zo žalobcom predloženého Súpisu parciel, spracovanie II. so stavom ku dňu 01.01.1965 vyplýva, že parc.č. XXX/XX . vo výmere 4137 m² bola podľa jednotnej evidencie pôdy evidovaná pod kódom 2 orná pôda. Z predloženého evidenčného listu nevyplýva (č.l. 302), že ide o pozemok parc.č. XXX/XX nachádzajúci sa v k.ú. O. vo vlastníctve O. (č.l. 300-303 spisu).

41. Z PK vložky č. XXX k.ú. O. vyplýva, že v časti N. pod radovým č. X bolo vložené 15.06.1949 vlastnícke právo titulom daru O., podľa odstúpnej zmluvy dňa 02.06.1949. Podľa časti A majetková podstata je nehnuteľnosť vedená ako les (erdő) (č.l. 306-308 spisu).

42. Podľa identifikácie parciel vyhotovenej Okresným úradom O., katastrálny odbor, č.j. XXXX/XXXX dňa 22.07.2016 k.ú. O. pozemok parc.č. XXX/XX pastva o výmere 8992 m², stav podľa registra E KN parc. č. XXX/XX tr. trávny porast vo výmere 6496 m² a parc. č. XXX/XX tr. trávny porast vo výmere 2151 m², stav podľa údajov registra C KN XXX/XX ostatné plochy, XXX/XXX zast. plochy vo výmere 330 m² a parc.č. XXX/XXX . zast. plochy vo výmere 15 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX (č.l.335 spisu).

43. Z Nájomnej zmluvy zo dňa 10.08.2011 súd zistil, že právny predchodca žalovaného W. ako prenajímateľ prenechal do nájmu žalobcovi ako nájomcovi nehnuteľnosti pozemky parc. registra E č. XXX/XX a parc. registra E č. XXX/XX, zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX pre okres O., obec O., katastrálne územie O., na dobu určitú 10 rokov, za účelom rozvoja podmienok na realizáciu športových aktivít v obci O., vrátane dobudovania a rekonštrukcie športového areálu nachádzajúceho sa na pozemkoch (č.l. 531 spisu).

44. Zo zápisnice z pojednávania vo veci sp. zn. 6C/231/204 zo dňa 07.11.2017 o výsluchu svedkyne S. vyplýva, že na bývalom MNV pracovala od roku cca 1973, ihrisko bolo dobudované v roku 1991, keď bola zvolená za starostku obce. Svedkyňa si myslela, že pozemok pod ihriskom je obecny a vysporiadaný. Pamätá si zmluvy a rozhodnutia ONV. Po revolúcii obec nemala peniaze, preto areál, t.j. športové ihrisko a budovu dlhodobo prenajímali Z. pre mládež. Svedkyňa uviedla, že nevedela, či obec vlastní celé

ihrisko, neoverovala si to, a vôbec nevedela, či je vysporiadané. Bola v domnienke, že ihrisko s budovou sú vysporiadané (č.l. 532-534 spisu).

45. V čiastke 3 ročník XXXII. 2000 Spravodajcu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky z bodu 35. vyplýva, že register obnovenej evidencie pozemkov vyhotovený podľa zák.č. 180/1995 Z.z. bol v katastrálnom území O. zapísaný do katastra nehnuteľností katastrálnym odborom príslušného okresného úradu dňa 01.08.2000 (č.l. 536-541 spisu).

46. Právny predchodca žalovaného W. ko strana sporu na pojednávaní vo veci poukazoval na skutočnosť, že nehnuteľnosti prededil v decembri 2010 a vlastníkom je od roku 2011. V auguste 2011 uzavrel žalovaný so žalovaným zmluvu o prenájme nehnuteľností za 1 € ročne symbolicky, na dobu 10 rokov, o čo ho požiadal M. z dôvodu, že žalobca má možnosť dostať z fondov EU príspevok na rozvoj obce, tak potrebuje mať tieto nehnuteľnosti v nájme. Niekedy v októbri 2011 sa žalovaný dozvedel, že som sa stal účastníkom v spore o tieto nehnuteľnosti. Zmluvu o prenájme vypovedal, pretože mal za to, že ho starosta oklamal (pojednávanie dňa 17.3.2014).

47. Žalobca cestou právneho zástupcu v prednesoch a procesných podaniach uviedol že predmetné pozemky boli v rozhodnom čase v trvalej, a nie dočasnej správe Miestneho národného výboru v O.. Žalobca poukazuje na § 8 ods. 2 a § 10 ods. 1 vyhlášky 119/1988 Zb. a má za to, že v prípade nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, sa nejedná o prebytočný alebo neupotrebitelný majetok, a preto nie je možné § 8 ods. 2 vyhlášky na danú vec aplikovať. Právo hospodárenia k nehnuteľnostiam nebolo prevedené na Miestny národný výbor hospodárskou zmluvou z inej socialistickej organizácie, ale v dôsledku výkupu od pôvodného vlastníka v prospech štátu za účelom plnenia konkrétnych úloh, ktorým mal slúžiť, a to na verejnoprospešné účely - vybudovanie ihriska. Nešlo ani o majetok pri ktorom by nebol záujem, aby ostal v celospoločenskom vlastníctve v zmysle § 10 vyhlášky. Na súdnu vec sa vzťahoval aj § 35 zák. 69/1967 Zb. o národných výboroch. Ďalej žalobca poukazuje na § 4 ods. 2 vyhl. č. 119/1988 Zb., pričom podľa jeho názoru niet pochýb, že pozemky nadobudnuté za účelom vybudovanie ihriska sú majetkom, ktorý slúži pre rozvoj telesnej výchovy a športu. Predmetné pozemky slúžili na plnenie úloh národného výboru a spoločenský záujem logicky vyžadoval, aby zostali v celospoločenskom vlastníctve. Nejde o lesný pozemok, a teda k uzatvoreniu zmluvy nebol potrebný súhlas príslušného lesného orgánu. V čase podpisu kúpnej zmluvy pozemok nebol súčasťou lesného pôdneho fondu t.j. pozemok nebol určený na plnenie funkcií lesov, čo vyplýva už len z faktu, že pozemok bol štátom prostredníctvom Miestneho národného výboru v O. vykupovaný za účelom majetkového usporiadania vzťahov pod športovým areálom. K vyňatiu pozemku z lesného pôdneho fondu však pri výstavbe športového areálu nedošlo. Nesprávne označenie druhu pozemku nemá za následok neplatnosť kúpnej zmluvy. Z Výpisu zo súpisu parciel vedeného príslušným katastrálnym úradom v zmysle § 3 a § 4 zákona č. 22/1964 Zb. zostavený v roku 1965, kontrolovaný v roku 1971, je zrejmé, že pozemok s parc. č. XXX/XX bol už pred uzatvorením kúpnej zmluvy evidovaný ako nie ako lesný pozemok (druh pozemkovej kultúry č. 2). Rovnako podľa žalobcu nešlo o pozemok ku ktorému by existovalo právo družstevného užívania a teda k zmluve nebol potrebný súhlas družstva. Zo samotného znenia § 490 Občianskeho zákonníka je teda zrejmé, že súhlas okresného národného výboru bol potrebný aj v prípade prevodu poľnohospodárskeho pozemku, ktorým prevádzaný pozemok nesporne bol. Napokon, súhlas okresného národného výboru bol potrebný aj v zmysle vyhlášky č. 156/1975 Zb. o správe národného majetku. Žalovaný nepreukázal, že p. C. bola vôbec v rozhodnom čase členom družstva, čo je základný zákonný predpoklad k tomu, aby družstvu vzniklo právo družstevného užívania k jej pozemku. Námieta žalovaného ohľadom údajnej potreby súhlasu družstva s prevodom pozemku teda nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca tiež namieta existenciu nátlaku pri podpise kúpnej zmluvy právnym predchodcom žalovaného, pričom obsah písomností doručovaných Miestnym národným výborom v O. je podľa jeho názoru potrebné posúdiť ako bežný administratívny postup pri vyvlastnení s poukazom na zák.č. 50/1976 Zb. V zmysle § 35 zák. č. 69/1967 Zb. s pozemkami hospodáril národný výbor a existencia práva hospodárenia nie je sporná. V zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb. potom prešli do vlastníctva obce. Žalobca ďalej v obsahu podaní tvrdí neexistenciu bezprávnej vyhrážky a to z dôvodu, že hrozbu vyvlastnenia nemožno hodnotiť ako bezprávnu vyhrážku.

48. Žalobca ďalej v podaniach a na pojednávaní vo veci dňa 17.09.2018 cestou právneho zástupcu uviedol, že Miestny národný výbor O. ako subjekt hospodáriaci s majetkom Československého štátu od roku 1980 užíval nehnuteľnosti ako oprávnený držiteľ, nakladal s nimi ako vlastnými a s prihliadnutím na všetky okolnosti bol v dobre viere, že mu vlastníctvo k nehnuteľnostiam patrí. Následne počnúc

24.11.1990 v zmysle § 2 ods. 1 zák.č. 138/1991 Zb. ex lege prešlo vlastníctvo k nehnuteľnostiam na žalobcu, ktorý s stal ich oprávneným držiteľom. Od r. 1980 do uplynutia doby vydržania do 01.01.1992 platnosť a účinnosť kúpnej zmluvy nenapadol žiaden subjekt, a do uplynutia tejto doby ani neexistovala žiadna judikatúra ani súdna prax (týkajúca sa bezprávnej vyhrážky), ktorá by mohla vyvolať čo i len pochybnosť o tom, že dobromyseľný držiteľ na základe kúpnej zmluvy je ich vlastníkom. Žalobca odvodil svoje vlastnícke právo od kúpnej zmluvy uzatvorenej v januári 1981, až v tomto konaní súd vyhodnotil kúpnu zmluvu ako neplatnú, od jej uzatvorenia užíval Miestny národný výbor v O. nehnuteľnosti ako oprávnený držiteľ a bol v dobrej viere, že mu nehnuteľnosti patria. Žalobca poukázal na obsah výpovede bývalej starostky p. G. na pojednávaní dňa 07.11.2017 v konaní sp. zn. 6C/213/2014 (spor sa týka pozemkov par. č. XXX/X a č. XXX/X), ktorá uvádza, že si myslela, že pozemok je obecný a vysporiadaný. Žalobca nakladal s pozemkom ako s vlastným, športové ihrisko dlhodobu prenajímal Z. pre mládež a nemal žiadnu pochybnosť, že ihrisko obci patrí. Žalobca poukazuje na judikatúru v analogických právnych veciach, najmä sp. zn. 2Cdo/201/2005, NS ČR sp. zn. 22Cdo/506/1998, sp. zn. 22Cdo/2233/2005, NS SR sp. zn. 2Cdo/207/2005 a na riešenie otázky vydržania právnickou osobou po 01.01.1992 v judikatúre. Ani právny predchodca žalovaného JK. nespochybňoval, že žalobca užíval ako vlastník celú nehnuteľnosť, považoval žalobcu za vlastníka, čo vyplýva aj z toho, že si uplatnil reštitučné nároky. Skutočnosť, že nehnuteľnosti neboli uvedené v delimitačných protokoloch nespôsobuje zánik vlastníckeho práva žalobcu. Čo sa týka argumentácie žalovaného o trvalom alebo dočasnom užívaní pozemkov, § 2 ods. 1 zák. č. 138/1991 Z.z. uvádza, že do vlastníctva obcí prechádza majetok, ku ktorému mali národné výbory právo hospodárenia, aj keď judikatúra zaujala stanovisko, že nemôže ísť o dočasnú správu, táto vznikla až 10 rokov po nadobudnutí účinnosti zákona, a teda nevylučuje dobromyseľnosť žalobcu v čase prevzatia pozemkov. Ani skutočnosť, že si žalobca neuplatnil vlastnícke právo v rámci ROEP neznamena, že by jeho právo zaniklo.

49. Žalovaný k veci v prednesoch a procesných podaniach uviedol, že predchádzajúca vlastníčka nehnuteľností O. síce dňa 21.01.1981 podpísala kúpnu zmluvu, ktorou mala previesť vlastnícke právo k predmetu konania, avšak táto zmluva je absolútne neplatná, nakoľko nebola uzatvorená z jej strany slobodne bola pod tlakom prinútená uzavrieť zmluvu z dôvodu podľa § 37 Občianskeho zákonníka, keď tento právny úkon bol uskutočnený pod vplyvom bezprávnej vyhrážky zo strany kupujúceho. Túto skutočnosť potvrdzujú aj listy Miestneho národného výboru v O., okres N. zo dňa 18.02.1977 a 12.01.1981, potvrdili ju čestným vyhlásením ešte v roku 2004 aj V. V prípade, ak by pani C. zaslané zmluvy neodoslala späť Miestnemu národnému výboru v O., bolo by pristúpené k vyvlastneniu nehnuteľností a táto skutočnosť v danom období by mala nepriaznivý dopad nielen na život pani C. ale aj celej rodiny. V podaní zo dňa 02.05.2016 žalovaný o.i. uviedol, že predmetom prevodu medzi predávajúcim (p. C.) a kupujúcim (Československým štátom) bol les, o čom svedčí čl. I. kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981, ale aj to, že na prevod bol daný súhlas okresného národného výboru v súlade s ustanovením § 490 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia kúpnej zmluvy. Ak došlo k vyňatiu lesných pozemkov z lesného pôdneho fondu, resp. ak ich mal spravovať niekto iný ako štátna organizácia lesného hospodárstva, o tejto skutočnosti mohol rozhodnúť iba orgán štátnej správy lesného hospodárstva, o čom žalobca nepredložil žiaden dôkaz. Ak došlo k odňatiu poľnohospodárskej pôdy poľnohospodárskej výrobe, mal o tom rozhodovať orgán ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu a taktiež k zmluve o prevode pozemku, ku ktorému malo družstvo právo družstevného užívania bol potrebný súhlas družstva, pričom o oboch týchto skutočnostiach žalobca nepredložil žiaden dôkaz. Z kúpnej zmluvy nevyplýva, ktorá organizácia má prevádzaný majetok spravovať. Nikde v zmluve nie je uvedené, ktorá štátna organizácia má spravovať nadobudnutý národný majetok. Právo hospodárenia s národným majetkom nahradilo vlastne právo správy národného majetku, akú právnu formu výkonu štátneho vlastníctva poznali právne predpisy pred 01.07.1988. Od práva hospodárenia s národným majetkom treba odlíšiť dočasnú správu národného majetku, ktorú vykonával v rozhodnom čase (ku dňu účinnosti zákona č. 369/1990 Zb.) podľa § 65 ods. 3 Hospodárskeho zákonníka a vyhlášky 61/1986 Zb. príslušný okresný národný výbor, ak citovaná vyhláška alebo osobitný predpis neustanovili inak. Pre prechod majetku štátu (Slovenskej republiky) do vlastníctva obce však dočasná správa okresným národným výborom nepostačovala, zák. č. 138/1991 Zb. v ustanovení § 2 ods. 1 stanovil ako podmienku prechodu vlastníctva na obec, aby k veci patrilo k 24.11.1990 právo hospodárenia národnému výboru. Národný výbor len zastupoval kupujúceho Československý štát. Podľa § 65 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník národný majetok, u ktorého pri jeho nadobudnutí štátom nie je z právneho úkonu alebo úradného rozhodnutia zrejme, ktorá štátna organizácia ho má spravovať, je v dočasnej správe príslušného okresného národného výboru.

50. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní vo veci dňa 17.09.2018 uviedol, že futbalové ihrisko sa nenachádza na pozemkoch, ktoré sú predmetom konania, ale na pozemku parc.č. XXX/X, čo je susediaci pozemok. K vydržaniu Československým štátom nemohlo prísť, nakoľko neboli splnené podmienky pre vydržanie: držiteľ nebol dobromyseľný, nemohol vychádzať s ospravedlniteľného omylu, že mu vec patrí a teda si nemohol započítať oprávnenú držbu právneho predchodcu a nemohol tak urobiť ani nadobudnutím účinnosti zákona č. 138/1991 Z.z., keď neprešlo na neho vlastnícke ani iné majetkové právo. Žalovaný poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/283/2009, ÚS SR sp. zn. III. ÚS/311/2014. Nadobudnutím účinnosti zákona č. 180/1995 Z.z. došlo v dotknutej oblasti k realizácii ROEP v roku 1997 až 2000 (O. 01.08.2000), kde členom komisie resp. predsedom komisie bol dokonca člen vyslaný obcou O.. Účelom ROEP bolo zistiť a upraviť dostupné údaje o pozemkom a právne vzťahy k pozemkom. Všetky dotknuté osoby si mohli uplatňovať vlastnícke právo dokonca aj titulom vydržania. K pozemkom, ktoré sú predmetom sporu, si obec neuplatnila vlastnícke právo a v ROEP sa nevyjadřila, o čom predkladá Spravodaj UGKK, ročník XXXII/2002, str. 35 pod číslom 35. Ďalším dôkazom pre vylúčenie dobromyseľnosti žalobcu je skutočnosť, že uzatvoril na pozemky s predchádzajúcim vlastníkom nájomnú zmluvu, teda nemohol byť dobromyseľný, že obci patria. Žalobca nemohol byť dobromyseľný, že by mal vec v trvalej správe s poukazom na rozhodnutie sp. zn. MCdo/56/2001, ďalej žalovaný poukazuje na nemožnosť vydržania nehnuteľnosti žalobcom, pokiaľ by mal tieto vydržať sám jeho právny predchodca (rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica spis. zn. 13Co/1273/2014). Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že bol dobromyseľný, nakoľko v čase, keď prebiehal ROEP, musel vedieť, že sa robí evidencia pozemkov a nepožiadal o zápis vlastníckeho práva. Ako vyplýva z listín, na časti pozemkov bola cesta a časť sa využívala ako záhradkárska osada, teda všetky neboli pozemky užívané ako športový areál. Čo sa týka započítania držby právneho predchodcu, tento musí súhlasiť s tým, že držbu po ňom má prevziať právny nástupca, máme však za to, že štát nechcel previesť držbu na žalobcu podľa zákona č. 138/1991 Z.z., nakoľko tieto pozemky neuviedol v Delimitačných protokoloch, ktoré podľa § 14 mal povinnosť vyhotoviť.

51. Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

52. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

53. Podľa § 34 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

54. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

55. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči záujmom spoločnosti.

56. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

57. Podľa ustanovenia § 490 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981, veci, ktoré sú v súkromnom vlastníctve, možno zmluvne prevádzať a dediť.

58. Podľa ustanovenia § 490 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981, nezastavané stavebné pozemky smú občania prevádzať len na štát alebo na socialistickú organizáciu na to osobitným predpisom oprávnenú. Pokiaľ by nezastavané stavebné pozemky vzhľadom na svoje určenie a výmeru mohli byť predmetom práva osobného užívania (§ 200), môžu ich občania darovať príbuzným v priamom rade a súrodencom. Pre zmluvu o prevode budovy, ktorá je v súkromnom vlastníctve, a pre zmluvu o prevode alebo nájme poľnohospodárskeho (lesného) pozemku je potrebný súhlas okresného národného výboru. Inak sa na zmluvné prevody vecí, ktoré sú predmetom súkromného vlastníctva, vzťahujú primerane ustanovenia § 134.

59. Podľa § 64 ods. 1, 2 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník, národným majetkom sú veci vo vlastníctve štátu, majetkové práva štátu a majetkové práva štátnych organizácií. K jednotlivým veciam, pohľadávkam a iným majetkovým právam štátu majú štátne organizácie právo hospodárenia.

60. Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 109/1964 Zb., právo hospodárenia s národným majetkom vykonáva zásadne organizácia, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok celkom alebo prevažne slúži.

61. Podľa § 65 ods. 3 zákona č. 109/1964 Zb., národný majetok, pri ktorom pri jeho nadobudnutí štátom nie je z právneho úkonu alebo úradného rozhodnutia zjavné, ktorá štátna organizácia má k tomuto majetku právo hospodárenia, dočasne spravuje okresný národný výbor, pokiaľ právny predpis neustanovuje, že tak robí iný štátny orgán alebo organizácia. To isté platí o národnom majetku, o ktorom sa zistí, že k nemu nemá právo hospodárenia žiadna organizácia.

62. Podľa § 4 ods. 1 veta prvá vyhlášky č. 119/1988 Zb. o hospodárení s národným majetkom, Právo hospodárenia s vecami, ktoré sú súčasťou národného majetku (ďalej len "národný majetok"), patrí tej organizácii, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých národný majetok slúži, pokiaľ nie je touto vyhláškou alebo osobitným predpisom ustanovené inak.

63. Podľa § 4 ods. 2 vyhlášky č. 119/1988 Zb. Národné výbory, prípadne organizácie nimi riadené alebo spravované, majú právo hospodárenia s nehnuteľným národným majetkom, ktorý neslúži na plnenie ich úloh, pri ktorom však spoločenský záujem vyžaduje, aby zostal v celospoločenskom vlastníctve pre budúce úlohy. Môžu tiež mať právo hospodárenia s budovami, ktoré nie sú obytnými domami a sú určené na to, aby sa celkom alebo čiastočne prenechali na užívanie niekoľkým socialistickým organizáciám na plnenie ich úloh, a niekoľké organizácie ich tiež užívajú.

64. Podľa § 8 ods. 2 vyhlášky č. 119/1988 Zb. Právo hospodárenia s prebytočným nehnuteľným národným majetkom, pri ktorom je záujem, aby zostal v celospoločenskom vlastníctve, o ktorý neprejavili záujem organizácie a štátne podniky, prevedie organizácia na miestny národný výbor, v územnom obvode ktorého sa taký národný majetok nachádza. Právo hospodárenia s poľnohospodárskou pôdou sa prevedie vždy na okresný (mestský) národný výbor. Ak národný výbor má proti prevodu práva hospodárenia námietky, postupuje sa podľa § 5.

65. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch v znení platnom v rozhodnom čase, lesný fond, stavby a zariadenia slúžiace lesnému hospodárstvu, ktoré sú vo vlastníctve štátu (ďalej len "lesný majetok štátu"), spravujú štátne organizácie lesného hospodárstva založené ústredným orgánom štátnej správy lesného hospodárstva.

66. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 61/1977 Zb., lesný majetok štátu nevyhnutný pre potreby obrany štátu spravujú štátne organizácie lesného hospodárstva založené Ministerstvom obrany Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo obrany").

67. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 61/1977 Zb., iné štátne organizácie môžu spravovať lesný majetok štátu len výnimočne, pokiaľ ho nevyhnutne potrebujú na plnenie svojich úloh. Výnimky povoľuje ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva republiky.

68. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 61/1977 Zb. prevody správy a vlastníctva lesného majetku štátu možno uskutočniť len so súhlasom ústredného orgánu štátnej správy lesného hospodárstva republiky, obdobne sa postupuje pri nájme.

69. Podľa § 3 ods. 2 vyhlášky č. 156/1975 Zb. o správe národného majetku, národný majetok má spravovať zásadne tá organizácia, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých majetok celkom alebo prevažne slúži, pokiaľ táto vyhláška alebo osobitné predpisy neustanovujú inak.

70. Podľa § 29 ods. 3 vyhlášky č. 156/1975 Zb. o správe národného majetku, pre odplatné nadobúdanie vecí nepotrebujú schválenie ústredné orgány štátnej správy, odborové podniky, koncerny, generálne riaditeľstvá trustov a krajské národné výbory. Iné organizácie potrebujú pre takéto nadobudnutie

vecí schválenie priamo nadriadeného orgánu: národné výbory nižších stupňov potrebujú schválenie národného výboru najbližšie vyššieho stupňa. Orgány oprávnené schvaľovať odplatné prevody vecí môžu určiť, v ktorých prípadoch nie je potrebné ich schválenie.

71. Podľa § 1, ods. 1, 2 vyhl. 61/1986 Zb. o dočasnej správe národného majetku, táto vyhláška upravuje dočasnú správu národného majetku, a) pri ktorom pri jeho nadobudnutí štátom nie je zrejmé, ktorá štátna organizácia ho má spravovať, alebo b) o ktorom sa zistí, že nie je v správe žiadnej štátnej organizácie.

72. Podľa § 2 ods. 1 vyhl. 61/1986 Zb. národný majetok uvedený v § 1 je v dočasnej správe okresného národného výboru alebo národného výboru jemu na roveň postaveného (ďalej len "okresný národný výbor"), v obvode ktorého sa nachádza, ak táto vyhláška alebo osobitný predpis neustanoví inak.

73. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 122/1975 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve, k pozemkom združeným do spoločného družstevného hospodárenia, prípadne k pozemkom daným za ne do náhradného užívania pri vykonanej hospodársko-technickej úprave pozemkov (ďalej len "združené pozemky") patrí družstvu právo družstevného užívania.

74. Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 122/1975 Zb. právo družstevného užívania je bezodplatné a časove neobmedzené; oprávňuje družstvo k tomu, aby v súlade s právnymi predpismi užívalo združené pozemky na plnenie všetkých úloh, ktoré sú predmetom jeho činnosti.

75. Podľa § 42 ods. 1, 2 zákona č. 122/1975 Zb. právo družstevného užívania zaniká prevodom alebo prechodom združeného pozemku do socialistického spoločenského vlastníctva. Inou zmenou vlastníctva nie je právo družstevného užívania dotknuté. K zmluve o prevode pozemku, ku ktorému má družstvo právo družstevného užívania, treba tiež súhlas družstva; to neplatí, ak ide o darovanie tohto pozemku štátu.

76. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu 3) právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. /3) Zákon SNR č. 369/1990 Zb./

77. Podľa § 2 ods. 7 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí veci a majetkové práva podľa odsekov 1, 2 a 5 nadobúda obec dňom účinnosti tohto zákona.

78. Podľa § 16 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí tento zákon nadobúda účinnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni jeho vyhlásenia.

79. Zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí bol vyhlásený v Zbierke zákonov SR čiastka 27, rok 1991, strana 600-601 dňa 15.04.1991.

80. Podľa § 32 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, tento zákon nadobúda účinnosť dňom volieb do orgánov samosprávy obcí v roku 1990; ustanovenie § 30 ods. 1 tohto zákona nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

81. Podľa Uznesenia Predsedníctva Slovenskej národnej rady zo dňa 6.9.1990 o vyhlásení volieb do orgánov samosprávy obcí v Slovenskej republike zverejneného v Zbierke zákonov SR dňa 20.9.1990, čiastka 64, rok 1990, strana 1392 Predsedníctvo Slovenskej národnej rady podľa § 25 zákona Slovenskej národnej rady o voľbách do orgánov samosprávy obcí z 28. augusta 1990 vyhlasuje voľby do orgánov samosprávy obcí v Slovenskej republike a v zmysle § 26 ods. 2 tohto istého zákona určuje dni ich konania na piatok 23. novembra 1990 a sobotu 24. novembra 1990.

82. Podľa § 135a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 131/1983 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1983/131/>> Zb. (účinného od 1. apríla 1983) vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnuteľnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).

83. Podľa § 129 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

84. Podľa § 130 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

85. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/509/>> Zb. (účinného od 01.01.1992) oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

86. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/509/>> Zb. do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

87. Podľa § 862 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/509/>> ak ide o vydržanie vlastníckeho práva k pozemku podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

88. Žalovaným vznesená námietka nedostatku procesnej legitímácie právneho zástupcu žalobcu a aktívnej legitímácie žalobcu v spore v podaní zo dňa 12.03.2014 vznesená žalovaným z dôvodu, že dňa 29.11.2010 sa stal starostom obce O. zvolený advokát M., nie je dôvodná. Zmena osoby štatutára obce nemá žiadny vplyv na trvanie zastúpenia zástupcu žalobcu. Prípadný konflikt záujmov starostu obce, nie je dôvodom zániku splnomocnenia na zastupovanie udeleného predchádzajúcim štatutárom a nie je v predmetom skúmania súdom v tomto konaní. Rovnako prípadné plnenie alebo neplnenie uznesení obecného zastupiteľstva starostom obce (ktorým bolo uložené štatutárnemu zástupcovi obce zobrať žalobu voči žalovanému späť) nie je dôvodom zamietnutia žaloby a ani zániku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, ktorá je odvodená od existujúceho tvrdeného vlastníctva nehnuteľností. Aktívna legitímácia žalobcu v konaní je preto daná.

89. V prejednávanej veci sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, jedná o určovaciu žalobu, súd predovšetkým skúmal naliehavý právny záujem žalobcu na určení v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 137 písm. c) CSP (v čase začatia konania podľa § 80 písm. c) O.s.p.). Preukázanie, že žalobca má naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, je jedným z predpokladov úspešnosti tzv. určovacej žaloby. Podľa ustálenej judikatúry súdov naliehavý právny záujem na určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä vtedy, ak by bez určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo jeho postavenie by sa stalo neistým. Takáto neistota musí existovať v čase rozhodovania súdu v merite. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa návrhom s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu, pri rozhodovaní o existencii naliehavého právneho záujmu, musí súd posúdiť, či podaný určovací návrh je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobcu, a či snáď o takomto rozhodnutí o určovanom návrhu nebude musieť aj tak nasledovať iné konanie, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Vychádzajúc zo žaloby je zrejmé, že účelom predmetnej žaloby je určiť vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnostiam špecifikovaným k petite odvodzujúc svoje právne postavenie ako vlastníka z Kúpnej zmluvy uzatvorenej s právnym predchodcom žalovaného dňa 21.01.1981 a následného prechodu vlastníctva v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obci, resp. v priebehu konania odvodzoval svoje právne postavenie z vydržania nehnuteľností. V prípade úspechu v spore, by sa právne postavenie žalobcu zmenilo, v katastri nehnuteľností by bol zapísaný ako vlastník nehnuteľností, čím súd uznal naliehavý právny záujem žalobcu za opodstatnený a preukázaný.

90. Primárne žalobca počas konania odvodzoval vlastnícke právo od právnej skutočnosti ustanovenej zákonom, ktorou bol ex lege prechod vlastníctva k pozemku nadobudnutému Československým štátom

ku ktorému patrilo právo hospodárenia Miestnemu národnému výboru O., na žalobcu účinnosťou zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (§ 2 ods. 1), pričom Československý štát nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981 uzatvorenej s právnou predchodkyňou žalovaného O., predmetom zmluvy mal byť prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vedenej v pôvodnej PKV č. XXX ako parc.č. XXX/XX., les, vo výmere 8992 m².

91. Súd aj s ohľadom na procesnú obranu žalovaného skúmal žalovaným namietanú neplatnosť Kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981 (z vyhotovenia zmluvy vyplýva, že právna predchodkyňa žalovaného kúpnu zmluvu podpísala až 21.01.1981, potom súd posúdil ako okamih uzatvorenia zmluvy okamih jej podpisu posledným z účastníkov, nie už 12.01.1981 ako vyplýva zo žaloby, čo bol deň podpisu zmluvy kupujúcim) z dôvodu rozporu s § 37 Občianskeho zákonníka, keď právna predchodkyňa žalovaného neuskutočnila tento právny úkon slobodne, ale pod vplyvom bezprávnej vyhrážky, a teda jej konanie je postihnuté nedostatkom slobody vôle, pričom uviedol, že v prípade, ak by právna predchodkyňa žalovaného neuzatvorila kúpnu zmluvu, nehnuteľnosti by boli vyvlastnené a táto skutočnosť v danom období by mala nepriaznivý dopad nielen na život právnej predchodkyne žalovaného, ale aj celej jej rodiny a to vo všetkých oblastiach života.

92. Ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka pre platnosť právneho úkonu sa vyžaduje, aby úkon bol uskutočnený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Podmienka slobodného uskutočnenia právneho úkonu sa týka vôľovej stránky osoby uskutočňujúcej právny úkon. Právny úkon je uskutočnený slobodne, ak k prejavu vôle nebol účastník prinútený okolnosťami, bez ktorých by k takémuto prejavu vôle neprišlo, a to predovšetkým pod tlakom násilia, alebo pod tlakom bezprávnej vyhrážky. Okolnosti vylučujúce slobodu vôle na strane konajúcej osoby musia mať základ v objektívne existujúcom a pôsobiacom stave. Aktuálna rozhodovacia činnosť je jednotná v posúdení vynúteného úkonu ako právneho úkonu absolútne neplatného v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú súd prihliada aj bez toho, či by sa jej dotknutý účastník dovoľával.

93. Aby vyhrážka spôsobila neplatnosť právneho úkonu (a to neplatnosť absolútnu), musí predovšetkým ísť o vyhrážku bezprávnou (protiprávnou), t.j. musí byť vynucované niečo, čo sa na nej vynucovať nesmie; môže spočívať v tom, že sa jej vyhráža niečím, čo hroziaci nie je vôbec oprávnený vykonať alebo čo je síce oprávnený vykonať, ale nesmie tým hroziť tak, aby niekoho pohol k určitému právnomu úkonu. Pritom nie je potrebné, aby cieľ, ktorý je sledovaný použitím bezprávnej vyhrážky, bol sám protiprávny. Musí ísť taktiež o vyhrážku takého druhu a takej intenzity, aby podľa okolností a povahy konkrétneho prípadu u toho, voči komu bola použitá, vyvolala dôvodnú obavu (strach). Konečne bezprávnou vyhrážkou musí byť adresovaná tomu, koho právny úkon sa vynucuje, alebo osobám jemu blízkym (z Rozsudku NS ČR sp.zn. 3Cdon/1522/1996 zo dňa 09.12.1998). Medzi bezprávnou vyhrážkou a uskutočneným prejavom musí byť príčinná súvislosť.

94. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že ešte v roku 1977 bola právnej predchodkyňi žalovaného doručená písomnosť Miestneho národného výboru v O., okres N. č. 1XX/XX zo dňa 18.02.1977, v ktorej žiada o odpredaj nehnuteľnosti parcelné č. XXX/XX s upozornením, že v prípade, ak na výzvu adresát neodpovie do 15 dní odo dňa doručenia oznámenia, bude nečinnosť považovaná za nesúhlas s dobrovoľným odpredajom. Inak povedané, v prípade nesúhlasu právnej predchodkyne žalovaného, Miestny národný výbor v O. avizoval v podstate nedobrovoľné, t.j. neslobodné riešenie výkupu pozemkov. Doručeniu výzvy však predchádzalo faktické protiprávne konanie MNV v O., zabratie nehnuteľnosti vo vlastníctve právnej predchodkyne, a to minimálne už v roku 1972, keď z Výpisu z Uznesenia rady Miestneho národného výboru v O. 2-R/XXXX zo dňa 24.01.1972 vyplýva uloženie povinnosti predsedovi MNV a pracovníčke p. O. spracovať presný zoznam parciel občanov, ktorým už bola odobraná pôda, a to bez právneho dôvodu. Z predložených listinných dôkazov tiež vyplynulo, že ešte v 1976 právna predchodkyňa žalovaného požiadala o povolenie oplotenia svojho pozemku a vybudovanie chaty. Právna predchodkyňa žalovaného podala sťažnosť, že v k.ú. obce O. jej bola parcela č. XXX/XX bez právneho dôvodu zabratá, bez jej súhlasu oplotená, nebola majetkoprávne vysporiadaná a nebola jej vyplatená žiadna finančná úhrada za zabraný pozemok. Z listinných dôkazov vyplýva, že Miestny národný výbor v O. začal vykonávať stavebnú činnosť na pozemku bez stavebného povolenia a súhlasu vlastníka, alebo majetkoprávneho vyporiadania s vlastníkom pozemku (písomnosti Okresného národného výboru N. zo dňa 19.04.1977, Výboru ľudovej kontroly ONV N. zo dňa 05.07.1976).

95. Z vykonaného dokazovania teda jednoznačne vyplynula neexistencia vôle a ani žiadneho prejavu vôle právnej predchodkyne žalovaného smerujúcej k dobrovoľnému odpredaju nehnuteľnosti. Je nesporné, že už v čase pred podpisom spornej kúpnej zmluvy bolo právnej predchodkyne žalovaného zo strany Miestneho národného výboru v O. aktívne bránené vo výkone jej vlastníckeho práva k nehnuteľnosti (z dokazovania vyplynulo, že vlastníčka mala záujem svoj pozemok oplotiť, na pozemku stavať a nehnuteľnosť užívať, prípadne žiadala prideliť na tento účel náhradný pozemok), s nehnuteľnosťou nakladal proti jej vôli iný subjekt (Miestny národný výbor v O.) bez jej súhlasu, a to minimálne od r. 1972. Za daného skutkového stavu potom ďalšia písomnosť Miestneho národného výboru v O., okres N. č. XX/XX zo dňa 12.01.1981 (t.j. takmer po 10 rokoch trvania opísaného protiprávneho stavu), ktorou jej zaslal už vyhotovenú kúpnu zmluvu za účelom podpisu, s upozornením, že v prípade neobdržania podpísanej priloženej zmluvy Miestnym národným výborom do 8 dní, bude nútený pristúpiť k vyvlastneniu pozemku, má charakter bezprávnej vyhrážky, keď fakticky s ohľadom na vyššie opísané okolnosti núti vlastníka nehnuteľnosti k uskutočneniu právneho úkonu, ktorý by inak nezamýšľal a nemal vôľu uskutočniť, s obsahom práv a povinností vopred pripravených jednostranne druhou zmluvnou stranou. Z uvedeného skutkového stavu, ktorý vyplýva z listinných dôkazov produkovaných obomi stranami vyplýva jednoznačne absencia skutočnej slobodnej vôle právnej predchodkyne žalovaného O. previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Tomuto záveru nasvedčuje aj obsah žalovaným predložených čestných vyhlásení C. z ktorých vyplýva, že právna predchodkyňa žalovaného nepreviedla nehnuteľnosť slobodne, ale nátlakom pracovníkov Miestneho národného výboru v O., ktorí jej pre prípad, že dotknutý pozemok neodpredá, hrozili vyvlastnením, čo zodpovedá aj obsahu písomností adresovaných právnej predchodkyne žalovaného zo strany Miestneho národného výboru v O.. Upozornenie na možnosť vyvlastnenia nehnuteľnosti v súdnej veci je preto s ohľadom na všetky okolnosti, najmä okolnosti predchádzajúce uskutočneniu právneho úkonu právnu predchodkyňou žalovaného, ako aj svojvoľné správanie kupujúceho pred uzatvorením zmluvy nutné hodnotiť ako bezprávnú vyhrážku. Súd dospel k záveru, že Kúpna zmluva zo dňa 21.01.1981 uzatvorená medzi Československým štátom ako kupujúcim a právnu predchodkyňou žalovaného ako predávajúcim trpí vadou vôle konajúcej osoby na strane predávajúceho, keď predávajúci nemal vôľu svoje vlastníctvo previesť, ale tento úkon uskutočnil pod tlakom bezprávnej vyhrážky, ktorá s ohľadom na celý súbeh okolností vyvolaných kupujúcim a jeho správanie v čase pred uzatvorením zmluvy (znemožnenie výkonu vlastníckych práv právnej predchodkyne žalovaného, faktické zabratie nehnuteľnosti niekoľko rokov pred uzatvorením zmluvy, jej oplotenie, zistená stavebná činnosť bez súhlasu a vedomia vlastníka nehnuteľnosti pred uzatvorením kúpnej zmluvy, písomnosti doručované právnej predchodkyne žalovaného s obsahom hrozby vyvlastnenia) bola objektívne spôsobilá vyvolať dôvodnú obavu z vyvlastnenia nehnuteľnosti, alebo jej faktického zabratia bez majetkoprávneho vysporiadania. Ak niektorý z účastníkov zmluvy uzavrel zmluvu na základe psychického nátlaku, je jeho konanie postihnuté nedostatkom slobody vôle, nech už sa tak stalo pod nedovoleným nátlakom zo strany druhého účastníka zmluvy alebo tretej osoby.

96. Súd preto takýto právny úkon s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka posúdil ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpor s § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko nehnuteľnosť pozemok s parc. č. XXX/XX (les) vo výmere 8.992 m², pôvodne zapísanej v pozemkovej knihe katastrálne územie Obce O., vo vložke č. XXX, nenadobudol Československý štát na základe platného právneho úkonu, nemohol sa stať jej vlastníkom, nemohol potom k nemu nadobudnúť právo hospodárenia národný výbor, na území ktorého sa nachádzal (Miestny národný výbor v O.), a teda nemohol podľa § 2 ods.1 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, prejsť do vlastníctva žalobcu.

97. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že podávanie sťažnosti predávajúcou proti vykonávanej činnosti na jej pozemkoch svedčí o neexistencii tiesne, naopak, takéto konanie predchádzajúce podpisu spornej kúpnej zmluvy preukazuje absenciu slobodnej vôle previesť svoj majetok na štát. Na zistenom závere o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy nemení nič ani procesný postup právneho predchodcu žalovaného ID. ktorý bol ochotný uzatvoriť mimosúdnu dohodu so žalobcom za podmienky, že si žiadna zo strán nebude uplatňovať náhradu trov konania. Obsah návrhov mimosúdnych dohôd medzi sporovými stranami, ku ktorých uzatvoreniu neprišlo, nemôže mať žiadny vplyv na právne posúdenie veci a závery súdu, ktoré vyplynulo z vykonaného dokazovania. Platné právo neumožňuje ani spätné zhojenie väd právnych úkonov absolútne neplatných (Rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/910/1998).

98. Súd sa vo vzťahu k záverom o neplatnosti kúpnej zmluvy nezaoberal žalobcom predloženým znaleckým posudkom L. vo veci zamerania skutkového stavu užívania areálu športového ihriska zo dňa

20.07.1990, na ktorý ako dôkaz poukazuje žalobca, nakoľko konštatovanie znalca v znaleckom posudku, že si „MNV O. objednal v r. 1975 GP za účelom majetkoprávneho vysporiadania, tento bol vyhotovený a objednávateľovi dodaný 07.01.1977, MNV začal podľa neho jednanie ohľadne majetkoprávneho vysporiadania, uzavreté boli zmluvy s bývalými pozemnoknižnými vlastníkmi PK parciel č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X a sú dodnes platné“, nakoľko závery znalca týkajúce sa právnych otázok platnosti zmlúv nie sú pre súd záväzné, navyš z posudku (ako aj ďalších vyjadrení strán v konaní) vyplýva, že ihrisko sa nachádza na pozemku parc.č. XXX/X, pričom znalec tiež konštatuje, že hranica užívania a nezhoduje s obvodom parciel. Navyš z ďalšieho posudku (Znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený ID. zo dňa 11.12.2013 predloženého žalobcom pre účely poplatkovej povinnosti) vyplýva, že nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX tvoria tiež neupravenú časť záhradkárskej osady v okolí obce a čiastočne obytnej zástavby so značnou mierou svahovitosti terénu.

99. I v prípade ustálenia záveru o platnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981 by nebolo možné dospieť k záveru o tom, že žalobca je vlastníkom predmetných nehnuteľností. Podľa ustanovenia § 2 ods.1 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem huteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu (zákon č. 360/1990 Zb. o obecnom zriadení) právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. Podľa ods. 7 cit. zákonného ustanovenia vecí a majetkové práva podľa odsekov 1, 2 a 5 nadobúda obec dňom účinnosti tohto zákona. Žalobca nepreukázal, že by v takom prípade patrilo právo hospodárenia miestnemu národnému výboru z niektorého zo zákonom predpokladaných dôvodov. Právo hospodárenia s národným majetkom s poukazom na vyššie citované ustanovenia § 4 ods. 1 vyhlášky Ministerstva financií ČSFR č. 119/1988 Zb. patrí tej organizácii, ktorá je poverená úlohami, na plnenie ktorých národný majetok slúži, pokiaľ nie je touto vyhláškou alebo osobitným predpisom ustanovené inak (zákon o pozemných komunikáciách, zákon o lesoch, vodný zákon, banský zákon). Národným výborom právo hospodárenia patrilo v prípadoch hospodárenia s prebytočným nehnuteľným majetkom, pri ktorom je záujem, aby zostal v celospoločenskom vlastníctve, o ktorý neprejavili záujem organizácie a štátne podniky, takýto majetok prevedie organizácia na miestny národný výbor.

100. Predmetom prevodu vlastníctva podľa čl. 1 zmluvy bol les (ako to vyplýva z Kúpnej zmluvy zo dňa 12.01.1981, ako aj z doložky o schválení zmluvy udelením súhlasu okresného národného výboru s poukazom § 490 ods. 1 Občianskeho zákonníka dňa 11.02.1981, ako aj z výpisu z pozemnoknižnej vložky č. XXX pre k.ú. O. na č.l. 306-308 spisu), lesný fond, ktorý je v štátnom socialistickom vlastníctve spravujú štátne organizácie lesného hospodárstva, riadené ústredným orgánom štátnej správy lesného hospodárstva. V pochybnostiach, či ide o pozemok patriaci do lesného pôdneho fondu, rozhoduje orgán štátnej správy lesného hospodárstva. Žalobca tvrdí, že prevádzaný pozemok nebol les, ale poľnohospodárska pôda, avšak nepreukázal, kedy a akým spôsobom prišlo k vyňatiu prevádzaného pozemku z lesného fondu. Ustanovenie § 490 ods.1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy výslovne pre zmluvu o prevode alebo nájme poľnohospodárskeho (lesného) pozemku vyžaduje súhlas okresného národného výboru. V prípade sporu potom pri absencii rozhodnutia orgánu štátnej správy lesného hospodárstva platí, že národný majetok, u ktorého pri jeho nadobudnutí štátom nie je z právneho úkonu alebo úradného rozhodnutia zrejme, ktorá štátna organizácia ho má spravovať, je v dočasnej správe príslušného okresného národného výboru (§ 65 ods. 3 Hospodárskeho zákonníka), žalobca preto nemohol prevziať trvalú správu nehnuteľností. Teda ani v prípade, že by súd dospel k záveru o platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981 by nebolo možné na základe produkovaných dôkazov dospieť k záveru, že k prevádzanej nehnuteľnosti mal právo hospodárenia Miestny národný výbor v O..

101. V prípade práva hospodárenia s poľnohospodárskou pôdou, sa táto prevedie vždy na okresný národný výbor, preto ak právo hospodárenia nevykonávala žiadna štátna organizácia poverená úlohami, na plnenie ktorých národný majetok slúži (teda organizácia poverená poľnohospodárskou výrobou), podľa § 59 ods. 3 Hospodárskeho zákonníka by patrila okresnému národnému výboru dočasná správa. Dočasná správa vylučuje prechod majetku do vlastníctva obce (tento záver vyplýva z jednotnej rozhodovacej činnosti súdov a ustálenej judikatúry, napr. sp. zn. 4Cdo/46/01, sp. zn. 2Cdo/115/02, sp. zn. M Cdo/55/01, sp. zn. M Cdo/56/01, sp. zn. 2Cdo/48/05). Teda ani v prípade, že by išlo o poľnohospodársku pôdu, nie je možné vyvodiť záver o práve hospodárenia Miestneho národného výboru v O.. Zo žalobcom produkovaných dôkazov len nepriamo vyplýva, že k prevádzanému pozemku malo právo užívania poľnohospodárske družstvo (obsah listinných dôkazov v bodoch 32,35 odôvodnenia), v dôsledku čoho by bol podľa § 42 ods. 1 a 2 zákona č. 122/1975 Zb. potrebný k zmluve o prevode

pozemku tiež súhlas družstva. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že žalovaný nepreukázal, že k prevádzanému pozemku malo družstvo malo právo užívania aj v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy. S ohľadom na prijatý záver o neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 21.01.1981 súd ďalšie dokazovanie spornej skutočnosti považoval za nadbytočné.

102. Ďalej žalobca v konaní uviedol, že sa stal vlastníkom nehnuteľností vydržaním s poukazom na oprávnenú držbu svojho právneho predchodcu. Žalobca teda tvrdí, že nadobudol vlastnícke právo k pozemkom vydržaním, a to tak, že Miestny národný výbor O. ako subjekt hospodáriaci s majetkom Československého štátu od uzatvorenia kúpnej zmluvy v januári 1981 užíval nehnuteľnosti ako oprávnený držiteľ, nakladal s nimi ako vlastnými a s prihliadnutím na všetky okolnosti bol v dobrej viere, že mu nehnuteľnosti patria, následne v zmysle § 2 ods. 1 zák.č. 138/1991 Zb. ex lege prešlo vlastníctvo na žalobcu, ktorý sa stal ich oprávneným držiteľom. Ďalej argumentuje tým, že do uplynutia doby vydržania do 01.01.1992 platnosť a účinnosť kúpnej zmluvy nenapadol žiaden subjekt, až v tomto konaní súd vyhodnotil kúpnu zmluvu ako neplatnú a do uplynutia tejto doby ani neexistovala žiadna judikatúra ani súdna prax (týkajúca sa bezprávnej vyhrážky), ktorá by mohla vyvolať čo i len pochybnosť o tom, že dobromyseľný držiteľ na základe kúpnej zmluvy je ich vlastníkom.

103. Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva. K tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním musia byť splnené súčasne zákonné predpoklady a to, že držba veci musí byť oprávnená po celú vydržaciú dobu, že musí ísť o neprerušovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby a že musí ísť o spôsobilý predmet vydržania. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba teda vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, akosi určitú vec prisvojuje. Vo všeobecnosti platí, že dobromyseľnosť zaniká v okamihu, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec právom patrí alebo že je subjektom práva, ktorého obsah vykonáva. Pre zánik dobromyseľnosti a následné prerušenie vydržacej doby je teda rozhodujúca vedomosť držiteľa o takýchto skutočnostiach (Rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 119/2007).

104. Občiansky zákonník zák. č. 40/1964 Zb. nepoznal ako samostatný právny inštitút držby, z tohto dôvodu nepoznal ani inštitút vydržania, tento bol do právneho poriadku zavedený až novelou Občianskeho zákonníka č. 131/1982 Zb. účinnou od 01.04.1983 do 31.12.1991. Právna úprava vydržania pred 01.01.1992 zásadne neumožňovala vydržanie právnickou osobou, lebo táto právnická osoba (obec) nebola spôsobilým subjektom vydržania. Až zákonom č. 509/1991 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/509/>> Zb., účinným od 01.01.1992 bolo toto obmedzenie odstránené. Novela civilného kódexu umožnila započítanie nepretržitej držby vykonávanej aj pred 01.01.1992. Podľa § 132a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení do 31.12.1991 sa právnická osoba mohla stať oprávneným držiteľom, ak s vecou nakladala ako so svojou a bola so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že jej vec patrí. Právnická osoba sa stala v zmysle ustanovenia § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilým subjektom vydržania. Ak teda držiteľ pozemku (t. j. ten, kto s pozemkom nakladal ako s vlastným) splnil k 01.01.1992 podmienku nepretržitej držby trvajúcej po dobu desať rokov, a zároveň bol držiteľom oprávneným (t. j. bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu pozemok patrí), nadobudol k tomuto dňu vlastnícke právo k pozemku vydržaním. Možnosť započítania držby právneho predchodcu je zásadne spojená len s oprávnenou držbou.

105. V súdnej veci žalobca odvodzuje titul vstupu do držby z prechodu majetku štátu, pričom žiada o zohľadnenie oprávnenej držby právneho predchodcu a poukazuje na ustálenú judikatúru, konkrétne Rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 201/2005 (a tiež NS SR 3Cdo/117/94), podľa ktorého sa držiteľ môže oprávnenej držby ujať aj na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Vždy však pôjde o to, aby držiteľ bol so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu takýto právny titul svedčí. Uvedené rozhodnutie však nie je možné aplikovať na súdnu vec. Dobromyseľnosť držiteľa je potrebné skúmať v každom jednotlivom prípade so zreteľom na všetky okolnosti súvisiace s tvrdenou držbou, pričom právne významný pre záver o dobromyseľnosti držby je podľa názoru súdu najmä dôvod neplatnosti právneho

úkonu. Ustálená judikatúra sa týka najmä neplatnosti právneho úkonu z dôvodu nedodržania formy, ktorý nie je prekážkou dobromyseľnosti držiteľa veci, nie je však možné dospieť k záveru o dobromyseľnosti v prípade neplatnosti právneho úkonu uzatvoreného v rozpore s § 37 Občianskeho zákonníka, t.j. úkonu, ktorý nebol uzatvorený slobodne, ako tomu je v súdnej veci.

106. Podľa názoru žalobcu jeho právny predchodca vstúpil do držby uzatvorením Kúpnej zmluvy (21.01.1981), ku dňu 01.01.1992 nehnuteľnosti užíval ako vlastné. Žalobca nepreukázal riadny titul vstupu do držby jeho právneho predchodcu. Samotné dlhodobé užívanie nehnuteľnosti, ani nerušenie v užívaní pre dobromyseľnosť nepostačuje. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že právny predchodca žalobcu neužíval nehnuteľnosti od počiatku ako vlastné, teda nevstúpil v roku 1981 do ich držby (ktorú v tom čase ani platné právo ako inštitút nepoznalo), naopak, nehnuteľnosti svojvoľne zabral a začal užívať pri vôli skutočného vlastníka ešte v období roku 1972, a až následne, vynúteným úkonom, ktorý by inak vlastník nehnuteľnosti nezamýšľal a nemal vôľu uskutočniť (vplyvom bezprávnej vyhrážky) prišlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, avšak so zreteľom na okolnosti jej uzatvorenia nie je možné dospieť k záveru o dobromyseľnosti nadobúdateľa pri vstupe do držby a poctivosti nadobúdacieho titulu. Dobrá viera (ako predpoklad oprávnenej držby) je presvedčením nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, keď si prisvojuje určitú vec. Okolnosti, ktoré svedčia záveru o existencii dobrej viery sú okolnosti týkajúce sa tiež právneho dôvodu nadobudnutia (titulu) - teda okolnosti svedčiace o poctivosti tohto nadobúdacieho titulu. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu vec patrí, je nutné posudzovať nielen zo subjektívnych predstáv držiteľa, ale i z objektívnych hľadísk viažucich sa k právnemu dôvodu (titulu), z ktorého sa odvodzuje vznik práva. Dobrá viera je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Iba vzhľadom na formu právneho úkonu (ústnu alebo i písomnú) nemožno vylúčiť ani potvrdiť existenciu dobrej viery držiteľa pri nadobúdaní nehnuteľností bez toho, aby nedošlo k zohľadneniu konkrétnych právnych, ale i skutkových okolností prípadu spojených s prevodom nehnuteľnosti - viažucich sa k nadobúdaciemu titulu (napr. Cpj 69/83 z 30. marca 1992).

107. Dobromyseľnosť je vnútorné presvedčenie konajúceho subjektu, že nekoná bezprávne, ide o inštitút, ktorý je povahou mravnou kategóriou, preto nie je možné dospieť k záveru o dobromyseľnosti právneho predchodcu žalobcu v prípade nepoctivosti nadobúdacieho titulu, a to ani z dôvodu absencie judikatúry k problematike bezprávnej vyhrážky v rozhodnom období, ako argumentuje žalobca. Právne dôsledky oprávnenej držby nemôže vyvolať vstup do držby na základe vynúteného právneho úkonu.

108. Ak by súd dospel k opačnému záveru, t.j. že právny predchodca bol oprávneným držiteľom od uzatvorenia kúpnej zmluvy v roku 1981 (resp. od 11.02.1981 keď bola schválená Kúpna zmluva finančným odborom ONV N.) až do 01.01.1992, potom by nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním svedčilo v prospech právneho predchodcu, z uvedených dôvodov by sa potom nadobudnutia vlastníctva vydržaním nemohol domáhať sám žalobca. Následný držiteľ by sa mohol stať vlastníkom len vtedy, ak by sám splnil predpoklady pre vydržanie alebo je tu iný právny dôvod pre nadobudnutie jeho vlastníctva, čo sa nevzťahuje na súdnu vec (právny predchodca sa nestal vlastníkom z dôvodu neplatnosti nadobúdacieho titulu).

109. Žalobca sa nemohol stať vlastníkom nehnuteľností ani na základe vlastnej oprávnenej držby (po nadobudnutí účinnosti zák.č. 509/1991 Zb. dňa 01.01.1992), a to z dôvodu, že nebolo v konaní preukázané, že sa vôbec ujal držby nehnuteľností ani kedy sa tak stalo. Žalobca tvrdí, že vstúpil do držby nehnuteľností už nadobudnutím účinnosti zák.č. 138/1991 Zb., avšak ani toto tvrdenie nepreukázal. Z citovaného ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka vyplýva, že držiteľ musí byť v dobrej viere so zreteľom na všetky okolnosti, pričom takúto dobrú vieru je potrebné hodnotiť objektívne, nielen z hľadiska subjektívneho presvedčenia držiteľa, t.j. je potrebné posúdiť, či držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti vyžadovať nemohol mať pri vstupe do držby a po celú vydržaciu dobu pochybnosti, či mu vec patrí. Vo všeobecnosti platí, že dobromyseľnosť zaniká v okamihu, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec právom patrí alebo že je subjektom práva, ktorého obsah vykonáva. O tom, že nie je vlastníkom nehnuteľností mal žalobca objektívnu možnosť nadobudnúť vedomosť v čase prebiehajúceho konania ROEP, najneskôr do ich skončenia 01.08.2000. V čase podania žaloby v r. 2009 bola ako vlastníka pozemkov evidovaná O., po začatí konania došlo k prechodu vlastníckeho práva k uvedeným pozemkom na dcéru M. rodenú C., nar. XX.XX.XXXX a následne na základe Osvedčenia o dedičstve 3XD/XXX/XXXX, Dnot XX/XXXX, právoplatného 09.12.2010 na W.. Z vylúčením bývalej starostky obce, na ktorý

poukazuje žalobca vyplýva, že žalobca napriek tomu, že mu neboli nehnuteľnosti právnym predchodcom odovzdané, neskúmal či je vlastníkom, S. uviedla, že žalobca vôbec neskúmal, či vlastní celé ihrisko, neoveroval si to, starostka vôbec nevedela, či je vysporiadané. Nie je potom možné dospieť k záveru, že žalobca by bol pri obvyklej miere opatrnosti dobromyseľný, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť ani ospravedlniteľnosť omylu nemožno vyvodiť zo zanedbania obvyklej opatrnosti.

110. Žalobca nepreukázal okamih vstupu do držby a ani užívanie nehnuteľností po celú vydržaciú dobu. Zákon č. 138/1991 Zb. predpokladal spísanie tzv. delimitačných protokolov o prechode vlastníctva a práva hospodárenia, k takémuto právnomu úkonu vo vzťahu k nehnuteľnostiam parc. č. XXX/XX a parc. č. XXX/XX . však nikdy neprišlo. Zápis prechodu vlastníckeho práva štátu na obec mali vykonať príslušné strediská geodézie na základe zoznamov potvrdených orgánom miestnej štátnej správy a obecným zastupiteľstvom, k spísaniu zoznamu obsahujúceho parc. č. XXX/XX a parc. č. XXX/XX. Žalobca mal zákonnú povinnosť podať do 12 mesiacov od účinnosti tohto zákona návrh na zápis do evidencie nehnuteľností, k takémuto úkonu však zo strany žalobcu nikdy neprišlo. Nie je preto možné z vykonaného dokazovania vyvodiť záver, že žalobca sa vôbec ujal držby, teda začal vykonávať faktickú moc nad vecou a nakladať s vecou ako vlastnou účinnosťou zákona č. 138/1991 Zb. Samo nadobudnutie účinnosti zák.č. 138/1991 Zb. neznamená, že žalobca skutočne vstúpil do držby, teda že začal nakladať s vecou ako vlastnou, pre posúdenie okamihu vstupu žalobcu do držby je preto nadobudnutie účinnosti zákona č. 138/1991 Zb. irelevantné (súd by túto skutočnosť mohol posudzovať len ako domnelý nadobúdaci titul). V rámci ROEP žalobca neuskutočnil žiadny úkon, z ktorého by bolo možné vyvodzovať jeho presvedčenie, že je vlastníkom alebo držiteľom nehnuteľností, a to ani do ukončenia 01.08.2000, neuplatnil si v rámci projektu pozemkových úprav žiadne práva. Žalobca ako tvrdý držiteľ pri bežnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti vyžadovať mohol mať nielen pri vstupe do držby, ale aj po celú vydržaciú dobu pochybnosti, či mu nehnuteľnosti patria, keďže ako samosprávna jednotka má o.i. aj zákonnú povinnosť viesť majetok v účtovníctve podľa osobitného predpisu, ale nehnuteľnosti neboli žalobcovi delimitované príslušným národným výborom po nadobudnutí účinnosti zák.č. 138/1992 Zb. (i keď delimitačné protokoly majú len deklaratórnu funkciu, § 14 zákona stanovil zákonnú povinnosť ich vyhotovenia pre odovzdávajúce a nadobúdajúce), nepodal návrh na zápis tvrdeného vlastníckeho práva do evidencie nehnuteľností. Vedomosť o tom, že nie je vlastníkom nehnuteľnosti vyplýva napokon aj z uzatvorenia Nájomnej zmluvy na nehnuteľnosti s vlastníkom nehnuteľnosti.

111. S ohľadom na všetky uvedené právne závery potom súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že je vlastníkom nehnuteľností, a to tak na základe prechodu vlastníckeho práva jeho právneho predchodcu účinnosťou zák.č. 138/1991 Zb a ani vydržaním, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

112. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

113. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

114. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

115. Kritériom na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu, ako aj žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórnemu rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Žalobca bol úspešný v dovolacom konaní, avšak vo vzťahu k meritórnemu rozhodnutiu je nutné konštatovať, že mal plný úspech žalovaný (v pôvodnom konaní aj v novom konaní), súd mu preto v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu 100 % nároku.

116. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).